
II. EDDU-BROT¹.

.....
garð ær þat kallað æf længi ær talat vm hit sama æfni
sæm gvðbrandr qvað í svölv.

Vpp drægr mþkk² hinn mikla.

Oc allar visvr þær ær eptir fara ærv af æinv æfni allt til
stæfia fram. Snvrða þikkir hælldr bragarbót æn spæll ok
skolo þa standa margir sambliðændr æptir raddarstaf hinir
sþmo ok síðarst t. eða r. sæm æinarr qvað.

Ælfr varð vnda gialfri

æitr kold roðin svæita

vitnis fæll með vatni

varmt þldr i mæn karmtar.

Skarbrot ær þat æf avkit ær samstþfv skamri i fyrsta visv
orði sva at ofegra þikki sæm olafr læggs son qvað.

Skvlar bæzt vnd bali

byrrþfrs skþpvt æfi.

at greina hlið³.

Allt ær hlið þat ær kvikvæendis æyrv ma skilla. hlið
hæfir margar kynkvislir ok verðr hlið þat sem nattvrliga
megv æyrv greina af samkvamv tvæggia likama. ænn
þunnvr hliðsgrein ær sv ær hæilavg ritning sægir hliða
andliga hlvti. likamlikt hlið verðr annat af lifligvm hlvtvm
ænn annat af liflavsvm hlvtvm. Hlið þat ær hæyriz af
liflavsvm hlvtvm verðr⁴ annat af .ij. ræriligvm skæpnvm

¹) *Fragmentum membranaceum Arnarnagnæwanum Nr. 748
in quarto. —* ²) *omnibus locis, ubi k geminari solet, membr.
habet k, quam literam per kk dedimus. —* ³) *literis rubris. —*
⁴) *bis in membrana scriptum.*

ænn annat af vræiligvm annat af samkvamv ræriligra lvtá ok oreriligra. Af ræriligvm lvtvm verðr lioð sæm af hofvð-skæpovm vindvm ok vötnvm. Af vræiligvm hlvtvm verðr lioð sæm stæinvm. æða malmi. æða strengivm ok verðr þo þæss kyns lioð iafnan af ræring nokkvr's likama lifligs. æða vllifligs. Af samkvamv ræriligra lvtá ok vræiligra verðr lioð sæm þa ær vindr. æða vötn. æða ælldr slær sinv afli við iorð. æða aðra vræiliga lvti. lioð þat ær verðr af liflavsvm lvtvm ær svart (ok) ogreinilikt æptir natvrligri samlioðan þeirri ær philosophi kóllvðv mvsicam ok verðr þat lioð hit æfsta ok hit æzta af ræring ringa þeirra .vij. ær sol ok tvngl ok .v. merkistiorvnr ganga i þer ær planæte ærv kallaðar ok hætir þat celestis armonia æða¹ himnæsk lioðagræin. Þessar stiorvnr sagði plató hafa lif ok skyn ok vera odavðligar. Greinilikt lioð verðr i liflavsvm lvtvm þat sæm ver kóllvm listvlikt lioð sem i malmi ok strengivm ok pípvvm ok allz kyns spongfærvvm. J lifligvm lvtvm ok vitlavsvm verðr lioð sæm viðvm æða gravsvm ok þo af tænging nokkvr's ræriligs likama. Af lifandi lvtvm þeim ær sæn hafa verðr annat lioð þat ær rodd hætir ænn annat þat ær æigi ær rødd sæm fota stapp æða handa klapp ok annat slikt. Rodd ær lioð fram fært af kvikvændis mvmni formærat af .ix. natvrligvm tolvvm lvngvm ok barka tvngv ok tveim vörrvm ok .iiij. tönvm. Ænn priscianus kallar rodd vera hit grandligsta lopzins havgg ok æiginliga æyrvvm skilianlikt. Rødd greiniz a marga væga önnvr rødd ritanlig æn önnvr oritanlig. Vmerkilig ravdd ær sv ær til ængrar merkingar ær þreyngd sæm hvba blictrix. Mærkilig rødd ær önnvr af natvrv önnvr af sætning. æða sialfvilia. Mærkilig rodd af natvrv ær harna gratr. æða sivkra manna stynr ok annat slikt. Mærkilig rodd af sætning ær sv ær framfæriz með sialfvilia mannz sem þetta na. Maðr merkir kvikvændi skynsamlikt ok davðlikt.

¹) s (= sive), membr.

fra stafa skipti ok tima¹.

Stafr er hinn minzti lvtr raddar samansættrar sæm rita ma. Oc ær stafr kallaðr hinn minzti lvtr eða vskiptiligr i því sæm hæyrir allri samsætning stafligrar raddar því at ver skiptvm bækr i capitvla ænn capitvla i clavsyr. æða vers æn clavsyr i malsgræinir malsgreinir i sagnir. Sagnir i samstöfvr samstofvr i stafi. Ænn þo ærv æigi stafir natvrliga oskiptiligir því at stafr ær ravdd en ravdd ær lopt. æða af lopti formærat. Ænn hvart sæm ravdd ær lopt. æða loptz formeran þa ær hon samansætt með sinvm portvm sæm lopt með því at þat ær likamlikt ok allir likamir ærv samansættir ænn iafn lvtr verðr af iöfnv æfui at gætað sæm hold af holdi. Ænn sva sæm i natvrligvm likavmvm ærv nökkrvir þeir lvtr ær æinfalldir kallaz sæm .iiij. hofvð skæpnr ælldr ok vatn lopt ok iorð ok kallaz þæssir lvtr æigi af því æinfalldir at þeir sæ vskiptiligir hælldr af því at hverr þeirra lvtr er iafn sinv öllv. Sva sæm litill gnæisti hæfir iafna natvrv hin v mæsta báli sva ærv ok stafir oskiptiligir i misiöfnv æfui æða i þa lvti sæm olikir ærv því at a. æða aðrir raddar stafir hafa stvndvm skamt lioð ænn stvndvm langt. Oc ef þeir hafa langt lioð þa hafa þeir .ij. tima. Philosophi kóllvðv stafi elementa [þat er² hofvðskepnr. því at sva sæm allir likamir ærv skapaðir af .iiij. hofvðskæpnm sva gera ok stafir saman sættir alla stafliga rodd sva sæm nokkvr's konar likam. því at rodd tecr eyrv ok hæfir þrenna mæling sæm allt þat ær likamlikt er. þat er hæð vpp ok ofan bræidd til vinstri handar ok hæygri ok længd fyrir ok æptir því at rodd ma ollvmegin hæyraz. Samstöfvr hafa hæð i lioðsgrein enn breidd i anda længd i tima því at hver samstafa ær annat hvart hvöss æða þvng æða vmbeylig³. hvöss lioðsgrein ær sv ær skiotliga er fram færð með vpphölldnv lioði. sæm þæssir samstafa. hvat. Þvng lioðsgrein ær sv ær af litilatv lioði hæfz ok drægz

¹) *litteris rubris.* — ²) *in membr.: i.* — ³) *sic membr., pro vmbeygilig.*

niðr i ænn lægra lióð sëm hin fyrsta samstafa i þæssv namni hareysti. Umbæygilig lióðsgrein ær sv ær hæfz af litillatv lióði ok þænz vpp sëm hvöss lióðsgrein ænn fellr niðr at lyktvm sëm þvng lióðsgrein sva sëm þetta namn ravstr. hver samstafa hæfir ok framflvtning annat hvart lina. eða snarpa ok ær sa andi her kallaðr rering framflvtningar samstofv. Mæð snorpvm annda verðr samstafa fram færð sëm hin fyrri samstafa þæssa nafns. þvrrvm. Mæð linvm annda flytiaz samstofvr sëm þæssar. langan tíma. hver samstafa ær annat hvart lþng. eða skþmm. ok ær skþmm samstafa skiott fram flvtt ok hæfir æina stvnd sëm fyrri samstafa i þæssv nafni ari. lþng samstafa ær sv ær sæinliga ær fram flvtt ok hæfir .ij. stvndir sëm hin fyrri samstafa i þæssv nafni. hati. Oc ær timi. eða stvnd kallaðr dvþl mælandi framflvtttrar raddar.

Stafr hæfir .iij. tilfelli. Nafn ok figvr ok vældi eða mátt. Stafa nþfn ærv .xvj. i norænni tvngv i þa liking sëm girkir hofðv forðvm daga. ænn þo ærv mæringar þeirra miklv flæiri þvi at priscianvs segir at hverr [þeirra hafa¹ .x. hlióð. eða flæiri. Sva sëm a æf þat ær skamt hæfir .iiij. lióðsgreinir. hvassa lióðs grein fyrir vtan ablasning h sëm her ari. þvnga lióðs grein ænn fyrir vtan h sëm her² hvassa lióðs grein með ablasning h sëm her hafi ok þvnga lióðs grein sëm her hafandi. langt a hæfir .vj. lióð æf þat hæfir ablasning h þa herr þat annat hvart hvassa lióðsgrein. eða þvnga. eða vmbæygiliga sëm her³.

Vm ablasning h⁴.

Slíkt hit sama æf þat hæfir eigi ablasning lióðar þat .iij. læiðir sëm þæssi nþfn. ári aranna ara. Slíkt hit sama ma ok áðra raddar stafi greina. ænn i ok v hafa þvi flæiri lióðsgreinir at þeir ærv stvndvm samlióðendr sëm i þæssvm nþfvnm iarl vitr ok er þa v venð kallat i nórvnv máli.

¹) a [*supra lineam in membr. scriptum est*: raddar stafr. — ²) *duorum fere verborum vacuum spatium in membr.* — ³) *sine lacuna, membr.* — ⁴) *litteris rubris.*

(J) norenv stafrofi ærv .v. lióðstafir sva kallaðir vtr N oss 4 iss l ár A yr ⊕ ok ær iss stvndvm sættir fyrir æ þa ær hann er stvnginn sva sëm alæph eða ioth setiaz fyrir .ij. raddarstofvm i ebreskv máli. N er þvi fyrst sett at þat lióðar i framan verðvm vþrrvm. 4 er þar nest. hann lióðar i mvnni. l stendr þar nést. þvi at hann lióðar i ovan verðvm barka. en i neðan verðvm barka ef hann er pýnctaðr ok lióðar þa sem e. þar nést er A skipaðr þvi at þat lióðar i briosti. ⊕ ær tekit af ebreskv stofvm. Ænn latinu menn skipvðv stofvm gagnstaðliga þæssv sem her ær græint. þeir sættv a fyrst þvi at þat lióðar næst hinu næsta toli raddarinnar ær ver kollvm lvngv ok þat ma fyrst skilia i bernsligri ravst. Ænn N ær þvi fremst skipat at þat ær fremst ok næst sialfv æfni raddarinnar at þvi ær ver hyggivm at loptið mægi kalla ok hafa þvi hvarir tveggiv mæistarar væl ok natvrliga skipat stofvnm i sinu máli. Raddar stafr þæssir hæfiaz allir af sinu lióði ok læggiaz i samlióðendr [R ok ¹.

Vm samhlióðendr².

Samlióðendr ærv .xj. i rvna máli .v. þeir ær nalægir ærv raddar stofvm ærv kallaðir half raddarstafr af þðrvm mþnnvm þvi at þeir hafa mæiri likink raddar stafa ok merkiligri lióð ænn aðrir samlióðendr. þat ær. R t 4 Y t Y³ ær af svmmv mþnnvm með þæssvm stofvm taliðr i latinu stafrófi þvi at hann hæfir sitt lióð af raddarstaf sëm aðrir þæss kyns samlióðendr. Ænn priscianvs sægir æigi mega raða stafsins merking hvart hans nafn hæfz af raddarstaf eða eiginligv lióði sëm marka ma i þæssv stafrofi ok mþrgvm þðrvm ær naliga hæfiaz allir stafr af sinu lióði raddar stafr ok samhlióðendr ok halda þo fvllkolliga sinvm merkingvm. J þæssv stafrofi ærv ok .v. stafr ær ver kollvm dvmba stafi þat ærv Y t Y 1 B. Oc ærv

¹) a [*supra lineam*: reið sol. — ²) *litteris rubris.* — ³) *hic interpungendum videtur et 4 ita transponendum, ut scribatur: 4 ær af svmmv mþnnvm cet.; cfr. pag. 74.*

stafr þæssir ægi því dymbir kallaðir at þeir hafi ækki lioð hælldr því at þeir hafa litlið lioð hia raddarstöfvm i þa liking sëm sa maðr ær litils kallaz verðr æða ænskis af goðri átt ær litt ær mannaðr hia sinvm gøfgyvm frendvm.

Vm tilfelli stafs¹.

Annat tilfælli stafs ær sigvra þat ær mynd æða voxtr stafanna gerr sëm nv ær ritað. Þriðia tilfelli stafa ær mátt. Oc ær þat sialf framsvtning stafa ok merking þeirra. fyrir þann sama matt stafanna ærv bæði svodiu nōmn ok sigvrvr. Svmir mæistarar kalla skipan hit fiórða tilfelli stafs ænn þat kallar priscianvs æinn part þann ær mætti stafsins hæyrir. Þæssa stafi ok þeirra merkingar compileraði minn herra valldimarr konvngv með skiotv orðtæki a þæssa lvd. Sprængd mannz hōk flyði tovi boll. $\text{JKTPTA YATTY *Z YNDAI TAI BAIN}$. her ær sol² fyrst skipað ok bæði sætt fyrir s latinv staf ok z girzkan staf ok kollvm ver þat knæsól æf hon ær sva gær h. Ænn z hæfir natrvrliga i sær tveggia stafa lioð. d ok s æða t ok s sva sëm x hæfir tveggia stafa lioð c ok s æða gs. Oc ær því hvargi þeirra stafa ritaðr i rnvvm æða i forn latinv stafrofi. Nv ærv þeir stafr því i stafróf sættir at skiotara þikkir at [rita ænn³ tva. Þar næst stændr K ok ær biarkan a þa læið ritað æf þat stændr fyrir p latinv staf ok hæfir sa rvna stafr tva dvmba stafi i sær þa ær vlikir ærv i lioði. Ænn því ærv opnir bælgir gærvir a K þa ær þat lioðar fyrir p at þat scal mæir svndr lokvnm vōrvvm næfna ænn b. Þar næst stændr R fyrir r latinv staf ok ær hann af þeim stöfvm ær half raddarstafr ærv kallaðir. Þar næst stændr t. þat lioðar fyrir .ij. raddar stöfvm t ok t ok kalla girkir þann staf diptongon. þat ær tvilioðr a norena tvngv ok ærv .iiij. diptongi i latinv stafrofi ænn .v. i rnvvm. diptongvs ær samanliming .ij. raddar stafa i æinni samstöfv þeirra ær baðir hallda afli sinv. Þæssir ærv limingar stafr

¹) literis rubris. — ²) supra lineam t, membrana. — ³) a [supra lineam: æinn staf.

i rnvvm X fyrir æe ʒ fyrir av ʒl fyrir ei ok ær sa diptongvs ekki i latinv. ʒ fyrir ey ʒ fyrir eo¹ ok² ær hinn fiórði diptongvs i latinv ok ær hann ækki i rnvvm. Svmir raddar stafr ærv fyrir skipaðir i samanlagningv sëm a ok e. ænn svmir eptir skipaðar³ sëm e ok i o v ok ærv þeir raddar stafr natrvrliga fyrir skipaðir i samanlimingvm ær nalægra hafa lioð inv'inzta raddar toli manzins ænn hinir eptir skipaðir ær nærri standa i lioðs grein esni raddarinnar⁴ sëm a fyrir e ok v því at þat lioð er grannara ær nærr stændr briostinv ok fyrr tekz ænn hitt digrara ær framarr skapaz ænn hitt er eptir ær siðarr formæraz ok meira hefir rvm er ok hegra þat lioð fyrri at sætia i samanlimingv ær fyrri skapaz enn⁵.

.... allz mals. Þvi næst ær orð ær skryðir ok formærar nafn sva sëm mynd æfni því at þat skyrir tilfelli nafns ok merkir gærd eða pining. fornafn ær sett i stað nafnsins sëm læytis maðr fyrir mæistara ok merkir þriar personvr ænn nafn mærkir eina. Viðrorð fegrir ok ændimarkar orðit i þa liking sëm viðrlæggianlig nōfn gera við vndirstæðilig nōfn sva sëm her. sterkr maðr bers⁶ hravstliga. lvttekning ær fra skillit orði því at hon merkir fōll ok kyn sëm nafn. Ænn i því skilz hon fra nafni at hon merkir gerð æða pining ok hæfir ymsar stvndir sëm orð. Samtenging knytir saman nōfn æða aðra parta æða sialfar mals greinir sëm her.

Ringr ok dagr at þingi.

Fyrirsætning ær æiginlig til at þiona fōllvm nafnsins sëm her. til borgar af skipi. Mædalorþning synir hvþokka manz. Oc er hon iafnan fraskilit þōrvvm þōrtvm sëm her. væi bæi.

¹) supra "eo" in membrana scriptum est: o. — ²) cfr. p. 78, not. 16. — ³) sic membrana (skipaðr) pro skipaðir. — ⁴) supra lineam: s. lopti. — ⁵) deest unum folium. — ⁶) sic membrana pro berz.

*kenningar donati*¹.

Donatus kennir í fyrri bok sinni nattvrv parta þeirra allra ær hafa þarf í rettv latinu mali ok ma ængi maðr fvllkomliga vel skilia ok mela þa tvngv næma þæssa bok kvnni. Aðra bok gerði hann vm lavstv þa ær verða kvnnv í latinu mali ok í þeim skaldskap ok at lyktvm vm þat skrvð ok fegrendi ær verða ma í søgnvm ok máls greinvm. Þvi ritaði hann vm lavstv þa ær verða mæga í malinu at sa ma mæla æða yrkia fagrlæka ær hann væit bæði lof ok lavst a malinu sem mælt ær. Malum non vitatur nisi cognitum. Æigi ma illan varaz næma hann sæ fyrri kændr. J þæssi bok ma gerla skilia at ðll ær æin listin skaldskapr sa ær romverskir spækingar namv í athænis borg a griklandi ok snerv siþan í latinu mal. ok sa lioda háttr æða skaldskapr ær oðinn ok aðrir asia menn fltvv norðr higat í norðr halfv heimsins ok kendi mōnnvm a sina tvngv þæss konar list sva sæm þeir hōfðv skipat ok nvmit í sialfv asia landi þar sæm mæst var frēð ok rikdomr ok frodlæikr veralldarinnar.

*de barbarismo*².

Barbarismvs ær kallaðr einn lasta fvllr lvtr malsgreinar í alþyðligri reðv ænn sa ær (i) skaldskap kallaðr metaplasms. barbarismvs fekk af þvi nafn at þa ær romverskir hōfðingar hōfðv naliga vnnit alla verðldina vndir sina tign tokv þeir vnga menn af ðllvm þioðvm ok fltvv þa í romam ok kenvv þeim at tala romverska tvngv. þa drogv margir vnemir menn latinva eptir sinv eigiu mali ok spilltv sva malinu³. kolvðv romveriar þann mals lavst barbarismvm þvi at þeir nefndv allar þioðir barbaros næma girki ok latinu menn. barbari varv kallaðar fyrst af lōngv skeggi ok liótvm hvnaði þær þioðir ær bygðv a háfvum fiollvm ok þykkvm skogvm þvi at sva sæm asiona þeirra

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.* — ³) *supra lineam:* tvngvnni.

ok hvnaðr var ofægiligr hia hæverskv ok hirðhvnaði romveria slikt sama var ok orðtak þeirra otogit hia mals greinvu latinu snillinga. Ænn þvi villdv romveriar at allar þioðir næmi þeirra tvngv at þa veri kvnnari þeirra tign ok þo at rikin skiptiz ær stvndir liði mætti allt folk vita at þeirra forellri hæfði romverivm þionat.

¹Barbarismvs verðr a .ij. læiðir í framflvtning mals ok í letri. hann hæfir .iiij. kynkvilsvir viðrlagning ok aftekning skipting ok snvning. Þat ma verða í æinvu staf ok samstōfv ok í tilfellvm samstōfvnnar stvnd ok liōðs grein ok ablasning. barbarismvs er með ðllv flyandi í alþyðligv orðtæki. ænn í skaldskap er hann stvndvm læyfðr fyrir sakir skrvðs æða navðsynia. Vm aftekning stafs verðr barbarismvs sæm egill qvað.

Ærvnz avðskef	vinar mins
ōmvm lokri	þvi at valit ligia
magar þoris	tven ok þren
merðar efni	a tvngv mer.

her ær af tekinn stafr í þessvm orðvm tven ok þren fyrir fegrðar sakir þvi at þa þikkir betr lioda þessar samstōfvir í hvldv hætti at þer hafi vmbeygigila liōðs grein helldr ænn hvassa ær .iiij. ærv samstōfvir í visv orði ok ma þvi kalla at her verði barbarismvs í liōðs greina skipti. J aftekning samstōfvir verðr barbarismvs sæm qvað harekr í þiottv.

Raðit hefik at riða
rínleygs hefjan mínv.

her er rín fyrir rínar þvi at ofmargar verða ella samstōfvir í visv orði. Vm viðrlagning stafs verðr barbarismvs sæm qvað avðvn illskellda.

Maðr skyllði þo molldar
megia hverr of þegia
kenniseiðs þo at kvnni
klepp ðogg hárs lōggvar.

her er sett megia fyrir mega ok avkit einvm staf ok ger

¹) *inscriptio hujus capituli legi non potest.*

sva löng samstafa af skamri því at ella heildz eigi kveðandi
rett i visv orði. Vm viðrlagning samstöfv sëm glvmr qvað.

Ænn ek væit at hefr heitið
hans broðir mer goðv
ser of slikt til þeirra
sæggfiöld hvaðarrtveggi.

her er hvaðarrtveggi sættr fyrir hvartveggi til þess at
kveðandi halldiz i visv orði. Vm stafa skipti verðr
barbarismvs sëm arnorr qvað.

Svmar hvern frekvm erni.

her er hvern sett fyrir hvert til þess at hending halldiz
i drottkvæðvm þetti ok ma her kalla beði stafs skipti ok
samstöfv. J stafa snvning verðr barbarismvs sem her.

Reið brynhilldar broðir
bort sa er hvg ne skorti.

her er bort sett fyrir brott ok skipt sva stöfv at r stændr
fyrir til þess at hendingar se iafuháfar ok er þetta sva i
einvm staf sëm i samstöfv. Vm stvndar viðrlagning verðr
barbarismvs sem qvað eilifr gvðrvnar son.

Varv vönd ok mytar
verðr hitt at þav skerða
svell var aðr vm alla
ól torraðin hóla.

her kallar torraðin ól vöndvl ok gerir langa þessa samstöfv
ól til þess at hendingar se iafn háfar. Vm stvndar afdrátt
verðr barbarismvs sem her.

Svanr þyrr beint til benia
bloðs vindara roðri.

her er vindara sett fyrir vindára roðri. þat er flvgr. Þessi
samstafa er skom ger fyrir segrðar sakir því at þa lióðar
betr. Þar er ok sv skalldskapar¹ er iafnan þikkir vel
koma ok menn kalla oflióst. Vm lióðs greinar skipti verðr
barbarismvs sem einarr qvað.

¹) *vocabulum* grein *excidisse* videtur.

Vist. ervmz hermd a hesti
hefir flíoð ef vill goðan.

her scal annat af raða enn mælt er ok er beði breytt með
mali ok svndr tekningvm ok lióðs greinvm ok scal sva
skilia. Vist ervmz hermd a hesti. legg ec a ió reiðþokka.
her er mali skipt. enn þat scal sva pvncta ok svndr taka.
legg ec a ioreiði þokka goðan. her er seni skipt. Hefir flíoð
ef vill. konv má ná. her er máli skipt. konv mana. her
er seni skipt ok lióðs greinvm. má ná her er hvartveggi
lióðs grein vmbeygilig. máná¹. her er hvöss lióðs grein
yfir baðvm samstöfv ok ær her beði skipt lióðs greinvm
ok aftekning lióðs greinar því at hvöss lióðs grein ær gær
af vmbæygiligri ok tækin sva af þvng lióðs græin. Vm
viðrlagning lióðs greinar verðr barbarismvs sëm skravt-
oddr qvað.

Ef veri bil barv
brvnnins logs sv ær vnnvm
opt geri ek orða skipti
æinrænliga a bænvvm.

her ær bænvvm sætt fyrir bénvvm. Vm viðrlagning ablasningar
verðr barbarismvs. Sem starkaðr qvað.

Þann hæfi ec manna
menzkra fvndit
hringhræytanda
hrammaztan at afli.

her er hrammaztan sæt fyrir rammaztan. Vm aftækning
ablasningar verðr barbarismvs sëm her.

lofðvngr gækk at lakkar
lavt herr i gras snerrv.

her ær lakkar sæt fyrir hlakkar at kvæðandi halldiz. Ænn
verðr barbarismvs a flæiri væga ok ærv þær figrvr kallaðar
moytacissmvs ok lapdacismvs ok iotacismvs. Þessar
figrvr verða vm ofagra samansætning stafanna ok æigna

¹) *in membrana*: mán.

svmir þessa löstv solocismo því at þat verðr i flæirvm sögnvm ænn i æinni. Þæssar sigrvr tokv nafn af æiginligv nafni cismvs þat ær brvgðning æða spell. Moytacismvs ær þat æf samtænging sagna verðr af optligri samanlostning. m. æins stafs sëm her. Gæima mætvn hrima. ok köllvm ver þat dregit a stál¹ a milli hændinga verðr. Lapdacismvs er þat æf tvav ll sætiaz fyrir æinv æða einn raddar stafr standi i milli tveggia sëm hær.

stendr af stala lyndi
stýrr þorravði hinn fyrri.

Jotacismvs ær þat æf i samliodandi stendr eptir i raddarstaf eða eptir annan raddarstaf eða milli tveggia raddarstafa sëm her.

Haði iarl þar er aðan
engi mann² vnd ranni.

ok sëm olafr legs son qvað.

freyiv angan leygiar.

En donatus telr þan laust með barbarismo ef .ij. raddarstafir iafnlangir standaz hit næsta i tveim samstöfvm sëm her.

þorði iðia orða.

þetta ærv collisiones³.

Þann laust kallar donatvs collisiones ef m stendr milli tveggia raddarstafa sëm eyvindr qvað.

barvm ullr um alla
imvn lauks a hauka.

þat kallar hann hinn sama lavst ef önnvr samstafa ær i niðrlagi orðz iöfn eða lik vpphafi því er æptir kemr sëm einnarr qvað.

harðan þytr a hvitum
harm solborgar armi.

Sva ok æf snarpir samliodændr rennaz moti i tveim samstöfvm sëm her ær kvæðit.

¹) *excidit ef.* — ²) m', *membrana.* — ³) *literis rubris.*

her liggia brot bæggia
brvðr strykvinna svða.

ok sëm þetta.

her fregna nv hygnir
hiðrflavg brimis dravgar.

Þæssa löstv telr donatvs því með barbarismo at þeir verða i æinni samstöfv þo at stærri sagnir spilliz af því.

her hæfr vpp soloecismum¹.

Solocismvs er lavstr i samansættv mali gær i moti reglvm rettra malsgræina ok verðr solocismvs i tueim þörtvm eða fleirvm. Enn verðr barbarismvs i æinni sögn sëm fyrr ær ritat. Solocismus fekk nafn af borg þeirri ær forðvm var köllvð soloe ænn nv hæitir pentapolis. Þeirrar borgar lyðr for til athenis borgar i girklandi at nema þar mal ok þa spilltu hvarirtvæggju tungunni með vándvm orða drætti ok köllvð girkir þann mals laust solocismum af borginni soloe ok cismvs. þat er slita æða svndrskorning at uaru mali því at sa laustr sleit malsins parta. þa er spillti tungunum. Þat er ok merkianda at ófróðir menn etla iafnan barbarismum vera þar sëm solocismus er at rettu sëm þa ær nokkvr maðr segir fra karlmanni æða konu ok kallar þar hann ær hon scal vera æða hæilsar þar flæirvm ær æinn ær æða annat slikt því at hverr sëm kallar hann þar sëm hon scal vera þa gerir hann lavst i baðvm þæssvm öpmvm. Slikt hit sama hverr sëm hæilsar þar mörgvvm ær æinn ær gerir solocismum milli margfalligrar tölvm ok æinsligrar. Solocismvs verðr annathvart i malsins þörtvm æða tilfællvm partanna ok geriz þa a .iiij. læiðir viðrlagning ok aftekning skipting ok umsnuning. Sua sëm mætaplasmvs er kallaz i skaldskap sa lavstr ær barbarismvs kallaz i alþýðligv mali. ok þikkir þat stvndvm fægri skaldskap. Slikt hit sama ær solocismvs i skaldskap sættr fyrir skrvðs sakir

¹) *literis rubris.*

ok ær hann þa scema kallaðr i skalldskap. J mals þortvm verðr soloecismvs sem þa ær annarr partr ær sættr fyrir þörvm sãm her ær kvæðit.

hringlæstir gækk hравstan

herivm kvnr at gvnni.

her ær þetta namu ravstan sætt fyrir þæssv visvorði. ravstliga. Stvndvm verðr soloecismvs þa ær hinn sami partr ær oviðrkæmiliga sættr sva sãm þorlæifr iarls skalld qvað.

Höfðv ver i þær hacon

ær at hiþrógi drogvnz

þv ravtt skoglar skyia

skoð forystv goða.

Her ær i fyrirsætning fyrir af sætt. Atfælli mals parta ærv .xij. hviliglæikr Samiamnan Kyn Tala Mynd Fall Persona Merking Tid Samþkøn Mátt ok skipan. J öllvm þæssvm tilfællvm verðr soloecismvs. ænn þo ma æk fa rita. Soloecismvs verðr vm hviligleik nafna sãm snorri qvað.

Byskop hæyr a bæran

bragþátt gofvgv máttar.

her er sameiginlikt namn byskop sætt fyrir æiginligv nafni Gvðmvndr. Vm samiafnan verðr soloecismvs sãm her.

Rann hræddari hranna

hyrbriotr fra styr liotvm.

her ær samiafnanlikt nafn hræddan [sætt fyrir hræddr¹ sættligv namni. Vm kyniaskipti verðr soloecismvs sãm i hafliða málvvm.

Ristv nv fala

far þv i bygð hinig

þo ær mals gængi mikit.

her ær hvarginlikt kyn sætt fyrir karlmannligv kyni. Vm talnaskipti verðr soloecismvs sãm arnorr².

Yppa raðvmz yðro kappi

iota gramr i kvæði fliotv.

¹) a [in membrana bis scriptum. — ²) excidit verbum: qvað.

her ær margfallig tala sætt fyrir æinfalldri tölvm. J falla skipti verðr soloecismvs sãm æ¹ qvað.

þvi hæfik hæitið mæy mætri.

her er rægilicet falli sætt fyrir gæviligv falli ok köllv ver þænna lavst orðkolf. J tíða skipti verðr soloecismvs sãm þioðolfr qvað.

læiða langar davða

limar illa mik stillis

barvð menn hinn mæra

Magnvs i grøf fvsir.

J persona skipti verðr soloecismvs sãm qvað halldorr skvalldri.

Orkit ala særkiar

æl læstir þræk mæstvm

ætt bæit grams vm goma

gagnprvðr sigvrðr magni.

her ær annarr fiorðvngv viso mæltr til annarrar personv ok köllvm ver þat viðmælit. ænn annarr fiorðvngv sægir fra hinni þriðiv personv ok köllvm ver þat hliðmælit. At slikvm hætti verðr soloecismvs i þörvm tilfællvm partanna. Með barbarismo ok soloecismo erv taldir .x. læstir þeir ær sva ærv kallaðir. Acirologia Cacenphaton Pleonasmvs Perysologia Macrologia Tantologia² Eclipsis Tapinosis Cachosinteton Amphibologia. Acirologia er oeiginlig sætning orðz sãm her ær qveðit.

Vætti ek harms næma hitta

höfvð gvllz naim fvllv.

her kallaz skalldit vetta harms þess ær hann kviddi ok ær þetta orð. æk vetti gagnstaðliga seft þvi at þat ær manzins natvra at vetta fagnaðar enn kvíða við harmi. Þessi lavstr heyrir barbarismo þvi at hann verðr i einni søgn. ænn þvi hæyrir hann soloecismo at hann verðr i malsgrein milli þessa tveggia orða ventir ok kvíðir.

¹) sic abbreviate, membrana. — ²) sic prave membr. pro Tautologia.

Cacenphaton ær kolloð ofavgr framflvtning stafa eða samstafna i æiuv orði eða flæirvm sæm aðr ær ritað þa ær sv samstafa ær fyrst sætt i einv orði er síðarst var aðr æða hliodstafur ok sva þeir ær eptir koma i baðvm samstofvm sæm sighthvatr qvað .

for or vik a vári.

þat hæyrir ok miok þæssvm lesti æf sa ær niðrlags stafur i æinni søgn ær fyrstr ær sættir i því orði ær eptir kemr sæm snorri qvað .

Skialldbraks skyllia milldvm
skipræiðv mer hæiða.

þænna lavst kollvm ver þræskollid. Þat ær ok kallað cacenphaton æf maðr æignar oviðrkæmiliga oðrvm lvt þat ær annarr a sæm her ær qveðit .

Skið gækk fram at flæði .
flóðs i reggi óðv.

her ær kallat at skið gangi ænn þat er eiginlikt mōnnvm eða kvikendvm. Sa lavstr hæyrir ok cacenphaton ær ver kollvm nykrat æða fūngalgknat ok verðr þat mæst i nygervingvm sæm her .

bringtelir gaf hálv
hlyrsolar mer dyra
oss kom hrvnd til handa
hræpollz drifin golli
sott þa ær herians hattar . . .¹.

her ær eyxin kollvð i oðrvm hælmingi tröllkona skialldar eða valkyria ænn i oðrvm hælmingi svt ok ær þar sva skipt liknæskivm a hinvm sama lvt sæm nykrin skiptiz a margar læiðir. Pleonasmus ær hægomlig viðrlagning einnar sagnar yfir þat fram sæm fvlly mali hæyrir sæm kolbæinn qvað .

Mvndi mer fyrir stvndv
mikit orðalag þikkia
æf ælgrænni vnnar
æyrvm slict at hæyra.

¹) sine lacuna, membrana.

þetta nafn þarf eigi til fvlrrar merkingar því at ækki vit manzins hæyrir næma æyrv. Perisologia ær hægomlig viðrlagning orðanna þeirra ær ækki merkingar afl hafa með því mali sæm vpp ær tekit sæm her ær qveðit .

þat hæfi ek sagt dvlðr fer ek hins
ær sialfr vissag ær drengur þægir.

her þarf ekki hit siðarra mal því at þat ma skilia æf hann sægir þat ær hann væit at hann þægir yfir því ær hann væit æigi. Macrologia ær kallað langt sæn þat ær tekr onytsamliga hlvti til þess mals ær skalld talar ok ær þessi figura víða sætt i oñdverðvm kvæðvm sæm arnorr qvað i Magnvs drapu .

Sæinkvñ varð þa ær hlæbarð hanka
hñika ár hin liota bára.

her sægir hann fra rakfōr sinni. ænn þat hæyrir ekki konvngs lofi. Þæssi figvra verðr ok ef maðr talar þōrfvm flæira vm hinn sama lvt sæm gvðbrandr qvað i svōlv .

Upp sætr mōkk hinn mikla
mōðfiallz verolld alla.

Tantologia ær þat æf hin sama søgn er optarr tekin æn tilhæyrir eða hin sama merking sæm snægvl halli qvað .

sva læt vnd sik lōnd oñl lagin
seggia drottinn liðs oddviti.

her erv .ij. kænningar konvngs til hins sama mals. þat kollvm ver ofkænnt. Eclipsis ær skortr navðsynligar sagnar þeirrar ær þarf til fvlly mals sæm her ær qveðit .

for hvatraðr aðr siklingr
hilmí at finna til sættar gækk.

her skortir konvngs nafn eða kenning til fvlly mals sæm her ær qveðit .

sa ær af islandi
arði barði.

her skortir siovar nafn til fvlrrar merkingar. Tapinosis ær minnkan mikils lvtar i mali þa ær sæn avðsynir annat ænn af scal raða sæm þioðolfr qvað .

snart við seþráð kyrtat
sík la blær a diki.

her ær sík eða diki sætt fyrir sæ æða haf þav sãm litil
vptu ærv a landi. Cacosintheon er lastafvll samansætning
sagnanna sãm Gvðlavgr qvað.

hravkk at havga brekkv
hotz mæirr ænn til gotvm
fyrir hæyrgæði hriðar
halldorr i hvg skialldi.

her er ofagrliga samanskipat sögnvnm i þriðia visv orði.
Amphibologia ær ævanlæikr sagnarinnar ok verðr þat a
margar læiðir stvndum við regilig föll sem her er qveðit.

hermenn getu hinnig
hvgstinnan gram vinna.

her ær ævanlikt hvart hermænn vinna konvng æða konvngr
hermænn og skiptir þvi samanhláðning orðanna. Stvndvm
verðr þæssi figvra vm svndrtækning orðanna sem her er
qveðit.

þat ær orðslægivm æigi
alldr bot konvngs skálldi.

her skiptir þat malið hvart æigi ær skipat til þess mals
ær fyrir stændr æða hæyrr þat þeim orðvm ær æptir fara.
Stvndvm verðr þæssi figvra sva at eitt orð hefir fleiri merkingar
sãm olafr qvað.

kénn nioti vel vþnnar
vin minn konv sinnar
vist erat dapr vm drosir
drengr ok æigi længi.

her ær ovist hvart þæssi savgn. eigi ær viðrorð neitilict
eða orð eiginliict. At slikvm hætti ær viðá sætt i skalld-
skap þat nafn er ymsar hefir merkingar ok folgit sva malit
sãm hallarsteinn qvað.

holmleggjar vinnr hilmir
bringskøglar mik þøglan.

her kallar hann dverg lit ok sva fegrð konvnnar. Alleotheta

er þat ef skipt ær tølvm eða föllvm eða kynvm sem fyrr
ær ritat i soloecismo. Þessar figvrvr flæstar fylgia meirr
soloecismo helldr enn barbarismo þvi at þer verða mæirr
i mali ænn i einni sögn.

her eru merktir læstir metaplasm¹.

Metaplasms ær framskapan nokkvrar rettrar reðv i
aðra mynd fyrir navðsynia sakir eða fegrðar. hann hæfir
.xiiij. kynkvilur. Prothesis er viðrlagning stafs eða sam-
støfv i vpphafi orz sem egill qvað.

Vrvngv varrar gvngnis

varrar lvngs vm stvnginn.

her er viðlagt v i þesso nafni vrvngv til þæss at rettir
se stvðlar i dróttkvæðvm hætti. Vm viðrlagning samstöfv
verðr prothesis sem her.

Vt reð ingólfr læita

ognreifr með hiðrlæifi.

her ær samstafa lögð við þetta nafn læifr ok lengt nafnit
fyrir sakir hreysti hans. Aufferesis er gagnstaðlig prothesi
ok tekr hon af vpphafi orðz staf eða samstöfv sãm þa at
v se af tekit i þessv nafni vrvngv þvi at þyðerskir menn
ok danskir hava v fyrir r i þessv nafni ok mörgvvm þörvm
ok þat hyggivm ver fornt mal vera. ænn nv ær þat kallað
vindandin forna i skalldskap þvi at þat ær nv ekki haft i
norðnv mali. Sincópa tekr i brott staf eða samstöfv
i miðiv orði sem bragi hinn gamli qvað.

þars sem loðdar líta

lvng vafaðar gvngnis.

her er ger ein samstafa af tveim ok tekinn or e raddar-
stafr ok sett sva þars fyrir þar es. þetta köllvm ver bragar-
mal i skalldskap. Epentites² verðr gagnstaðlig sincope
þvi at hon leggur við staf eða samstöfv i miðiv orði sãm
kormakr qvað.

¹) *literis rubris.* — ²) *sic, ut videtur, membrana pro Epenthesi.*

þvi at malúinn minnar
mílldr þorketill villdir.

her er þorketill settr fyrir þorkell ok avkit sva tveim stavfvm nafnit. Enn einni samstøfv til þess at kveðanndi halldiz. Paragoge leggr við einn staf i enda orz sëm arnorr qvað.

klivfa let ec i kavpfavr dvfv
knarra minn við borðin stinnv.

her er viðlagt einn stafr eða samstafa i þessv orði knarra til þæss at kveðanndi halldiz. Apocope er gagnstaðlig þessi figrvv tekr hon af einn staf eða samstøfv i enda orz sëm her.

þvi hefi ek heitið mæy metri.

þat køllvm ver orðkolf i skaldskap. Sistola gerir langa samstøfv skamma sëm fyrr ær ritað.

Blóðs vindara róðri.

Eptasis¹ ær gagnstaðlik sistole ok gerir skamma samstøfv langa sëm fyrr ær ritað.

ól torraðin hola.

þæssi figvra hæfir margar kynkvislir i versvm ænn i skaldskap ær hon sialldan næma ofliost sæ ort. Dieresis gerir .ij. samstøfv af æinni sëm biðrn qvað.

Nv læt ec at þar þrioti
þorravðr uini óra.

her ærv .ij. samstøfv af æinni samstøfv þorðr til þæss at kveðandi halldiz. Sineresis ær gagnstaðlig dieresi gerir æina samstøfv af tvæim sëm sighthvatr qvað.

Vasc til roms i haska.

her ær sætt vask fyrir vas æk til þæss at hændingar sæ iamnhafar. Sinalimphæ teer af annan raddarstaf .ij. raddarstafir standaz hit næsta i tvæim samstøfvvm sëm i bivgvm visvm.

Hvæs æf æk hlæyp at krúsi.

her ær or tækit annat e i þæssi søgn hves ok ger æin sam-

¹) sic membrana pro Ektasis.

stafa af tvæim til þæss at skothændingar sæ iamnhafar. þar ær ok æin samstafa ger af tvæim þortvm viðrorði ok orði ok ær þat soloecismvs. Elipsis tekr or m æf þat stæindr siðarst i orði sva at raddarstafir kemr æptir ok ær sv figvra miðk i versvm ænn ækki finnvvm ver hana i norænvvm skaldskap. Antitesis sætr annan staf fyrir þörvm sëm sighthvatr qvað.

danar drotni mínvm
dægn of sæint at hendi.

her ær n sætt fyrir r i þæssv nafni dægn. Metathesis¹ skiptir støfvvm sëm fyrr ær sagt i þæssvm orðvm.

hort sa ær hvg næ skorti.

her ær skipt støfvvm ok sætt r fyrri enn t at kveðanndi halldiz.

de scemalexæo².

Scemalexæos heyrir sva til soloecismvm sëm metaplasmvs til barbarismvm i øllv þvi ær til lasta væit. ænn þo ær scema miklv meirr i læyfi sætt þvi at hon þikkir iafnan fegra i skaldskap. Scema ær køllvð a girzkv ænn skrvð a norenv læxis ær reða ok ær scemalæxeos nemnd sëm skrvð máls eða røðv. Scema hæfir .xvii. kynkvislir. Prolæmsis ær vppnvmning margfalligra lvtu þeirra ær siþan ærv æinfalliga græindir sëm her ær qveðit.

flvgv hramnar tvæir hvginn til hanga
af hnikars øxlvvm ænn a hræ mvninn.

her ær þetta orð flvgv margfalliga sætt i hinvm fyrrvm visv orðvm. ænn þat rikir tvav æinslig navfn i siðarri visv orðvm ok skal sva vpp taka malit. tveir hrafnar flvgv af øxlvvm hnikars hvginn flvgv til hanga ænn mvninn til hræs. Zemna³ ær þat æf æitt orð styrir mörgvvm nðsvvm sëm her ær qveðit.

krossfæstvm se kristi
kvnnr vegr ok lof vnnit
megn ok mátt sëm tignar
mest valld þat ær fers aldri.

¹) sic membrana pro Metathesis. — ²) literis rubris. — ³) sic membrana pro Zevgma.

Þetta orð se styrir þóllvm þæssvm nómnmv. vegr lof megn
mattr valld. Semilempsis¹ bindr oiafnar clavsyr saman með
æinrv orði sém her.

jarls hæfir hann agæti konvngs kappgirn
ænn þóðlings kosti kynni landreka.

þat ær ok sama figvra ef margfallikt orð styrir éinrligv nafni
þvi ær samansamnanlikt ær kallað sém her ær qveðit.

herr bioz bratt til snærrv.

her ærv margir menn þeir ær til orrvstv hvaz. Þessi
figvra finz ok sialldan i norænvvm skaldskap. Þat ær ok
semilempsis æf einn lvtr hins sama kyns sæz fyrir mörvgvm
lvttvm sem glvmr qvað.

brandr fêr logs ok landa
land eiriki banda.

her ær brandr sættr fyrir mörvgvm sverðvm þeim ær konvngi
fengv riki ok fæ. Ypozeusis gæfr mörvg orð æinni personv
sém her.

halldi hringtöpvör styrki ok staðfæsti
hæfi ok varðvæiti styrir himinrikis.

Anadiplosis ær tvefalldan eins orðz sém þa ær vers eða
visa hæfz með slikri sögn sém fyrirfaranda vers eða visa
lægz sém snorri qvað.

stort røðr hann ok hiarta
hvetr hvðlvnga sætri.
Setr of visa vitran.

Þetta kóllvm ver drögvr. Anaphora gæfr hit sama vpphaf
mörvgvm klavsvm ok málsgreinvvm sem her.

hverr fremr hilldi barra
hverr er melingvm ferri
hverr a hōpp at stærri
hverr kann avð at þverra.

her ær æitt vpphaf at mörvgvm clavsvm. Eparalæmsis² gerir
allt æitt vpphaf ok niðrlag vers eða visv sém her.

¹) sic membrana pro Syllepsis. — ²) sic membrana pro Epanalepsis.

konvngr kappgiarn allri þioð
kostvm bætri allframr konvngr.

Epizeusis ær tvevalldan æins orðz samansætt sém her.

hlyð hlyð konvngr
hroðri þæssvm.

þæssi figvra er iafnan sætt þa ær maðr talar mæð akæfð
nōkkvra lvti. Paronomasia sætr saman likar raddir þær
ær viafnt merkia sém her ær qveðit.

hælldr vill hilmir
heria ænn æria.

Þetta kóllvm ver aðalhæendingar i skaldskap ok taka af
þessi figvr vpphaf þeir hættir ær með hæendingvm ærv
samansættir ok breytiz þat a marga vega sém finnaz ma
i hatta tali þvi ær snorri hæfir ort. Parameon¹ ær þat
ef mörvg orð hafa æinn vpphafsstaf sém her.

Sterkvvm stilli
styrjar væni.

Þæssi figvra ær miðk hōfð i mals snilldar list ær rethorica
hættir. Oc hon ær vpphaf til kvæðanndi þeirrar ær saman
helldr norænvvm skaldskap sva sém naglar hallda skipi saman
ær smiðr gerir ok ferr svndrlavst ælla borð fra borði sva
hælldr ok þæssi figvra saman kvæðandi i skaldskap með
stōfvm þeim ær stvðlar hæita ok hōfvðstafir. hin fyrri
figvra gerir fægrð með liōðs greinvvm i skaldskap sva sém
fælling skips borða. ænn þo ærv fastir viðir saman þeir
sem negldir ærv at æigi sæ væl fælldir sém kvæðandi hælz
i hæendingarlavsvvm hattvm. Sesinonomaton² gerir margar
clavsyr með iōfnvm þóllvm samanhlæðnar³ sém her.

hlif gnast við hlif egg læk við egg
hiōrr við⁴ meki þar ær iōfvrr barðiz.

Omotopton⁵ hælldr saman alla clavsyr með hin v sama falli
sém her er qveðit.

¹) sic membrana pro Parameon. — ²) sic pro schesis onomaton. — ³) prave membr. samanhlæðnir. — ⁴) in membr. bis scriptum. — ⁵) sic membr. pro Omotopton.

harða hvatfæra snarpa snarraða
 hravsta vigtama sa gat hirð ræsir.
 Omuleimton¹ hælldr saman margar raddir vndir hinvm sama
 ænda sem her ær qveðit.

band gaf oss með endvm
 ilmr lyskala bala.

þat kǫllvm ver riðhændan hátt. hin sama figyra ær i hinvm
 nyia hætti sëm snorri qvað.

Ræsir glæsir hvitvm ritvm
 rǫkkva ǫkkva hreina reina.

Polintethon² ær svndrdregin clavsá vm ymislig fǫll hins
 sama fallz sem hallfreðr qvað.

æit ær sverð þat ær sverða
 sverðavðgan mik gerði.

Yrismos³ gerir langa samanblaðning orðanna i einni mals
 græin sëm egill qvað.

þat ær orætt ramriðinn
 æf orpit hæfir rǫkkva stóði
 a maskæið væll vǫnvðr
 mǫrgv gagni þvi ær væitti mer.

her gengr æitt mal vm alla visv. Polisintheton hælldr
 mǫrgvm orðvm saman með hinni sǫmv samtenging sëm
 qveðit ær i grimnis málvm.

Saðr ok svipall
 ok sanngætall.

þessi ǫfn ǫll bindr ok saman. Dialiton samlagar mǫrg
 ǫfn utan samtenging sëm her.

ekkill ettill skekkill rannvær roði mvndill
 einnir gæstill reinnir rǫkkvi gylvir ǫkkvi
 hæiti hǫking meiti hæmingr hagbarðr glammi
 heimi mysingr bæimi haki bæimvni racni.

her ærv mǫrg ǫfn ok ækki ok i milli. hin sama figyra ær

¹⁾ sic membr. pro Omæoteleuton. — ²⁾ sic pro Polyptoton. —

³⁾ sic pro Irmos.

þat er ver kǫllvm klavf ef .ij. sannkæningar hæyra æinvm
 lvt sva at eigi sæ oc i milli sætt sëm mani qvað.

hvat mantv hafs a otri
 hængiligr með drengivm
 karl þvi at kraptr þinn fǫrlaz
 kinngrar mega vinna.

þetta kǫllvm ver klavf. ænn svipa hæitir þat æf flæiri sann-
 kæningar heyra einvm lvt ok lavst sëm her.

Aðr diǫphvgaðr drépi gegn a gręðis vagna
 dolga ramr með hamri gagnsæll faðir magna.

de tropo et metaphora¹.

Tropvs ær framfering einnar sagnar af eiginligri merking
 til oeginligrar merkingar með nokkvri líking fyrir fegrðar
 sakir eða navðsyniar. Vm þessa trópa greindv spekingar
 sinar ræðvr fra alþýðligv orðtaki. tropvs ær skiptir i .xiiij.
 kynkvísir þær ær sva hæita. [Metaphora. Cathaeresis
 methalæmpsis methanomia²

.
 fyrir iarni ok er þar i milli framfæring ok oeginlig líking.
 Þæssi hattr ma sannaz sva at gerr lvt setiz fyrir efnu sinv
 sëm miol fyrir korni ok er sv hin fimta grein metanomie
 sëm Þiððolfr qvað.

Let hręteina hveiti vill at vexti belli
 hrynia gramr or bryniv valbygg haralldr yggjar.

Her ær hveiti sætt fyrir korni. Hinn setti hátt metanomie
 ær þat at setia eptirkomanda lvt fyrir þvi sëm fyrri verðr
 sëm her.

Bravt stavkk bavga næytir
 blæikr fra sverða leiki.

Her er bleikr kallaðr ræðdr þviat bliknan kemr eptir ræzlv
 sëm roði eptir skomm ok ær framfæring mals milli blæiks
 ok óttafvllz ænn oeginlig líking þviat bliknan hæyrir til

¹⁾ literis rubris. — ²⁾ deest unum folium; a [sic pro
 Metaphora, catachresis, metalepsis, metonymia.

líkams æn ræzla til andar. Antonomasia setr sameiginlíkt nafn fyrir eígalígv nafni ok verðr þat a þriar læiðir af ǫnd ok líkam ok fyrir vtan ǫnd ok líkam af avnd sem her.

aðr grimhvgaðr gængi
af gríótmoða davðvm.

Her er grimhvgaðr sætttr fyrir þor. þar er oeiginlig (líking¹) þviat margir menn aðrir ænn þorr voro grimhvgaðir. Af líkam verðr antonomasia sæm her.

hár ravð hvassa gæira
hnæig þioð i gras blóði.

Her er hár kallaðr konvngriinn ok er þar oeiginlig líking milli þessa nafns hár ok eiginlíg nafns rings konvngs. Fyrir vtan ǫnd ok líkam verðr Antonomasia. sem her.

Ne dýrs of far flæiri
flæinmoða sægig óðar
mælv m slíkt við selan
sittv heill konvngr dæili.

her ær sæll sætttr fyrir nafni konvngs ok er sva oeiginlig líking ænn sæla kæmr af tilfællvm ok ær her hvarki æiginlig ǫnd ne líkam. Þæssa figrvr kǫllv ver niarðarvott i skaldskap ok ær hon þo eigi með læyfv m talit. Epiteton er fyrir sett sǫgn. tilfelling æiginligv nafni ok verðr hon af ǫnd ok líkam ok fyrir vtan ǫnd ok líkam. Af ǫnd sem snorri qvað.

Daðrǫkkvm velldr davða
drengr ofrhvgaðr þængill.

Af líkam enn sem snorri qvað.

hamdavkkvm fær hlakkar
havk m vnnroða avkinn.

Fyrir vtan ǫnd ok líkam verðr epiteton a þria vega. af gerð sem her.

Ok stórhavggv
stillir þrænda.

¹) hæc vox excidisse videtur.

Af stað sem her.

Sótti reiðr at raðvm
rann engi þvi manna
þralyndi fekv þrendvm
þrenskr iarl konvng sænskan.

Af atbvrð verðr epiteton sem her.

J herská
hilmis ríki.

J ǫllvm þæssvm¹ ær oeiginlig líking i milli viðleggianlíg nafns ok vndirstæðilíg ok þíkkir þessi figvra mest pryða skaldskap. Þat kollv ver sannkenningar. Sinodoche² er merking sv er taka ma fvlla merking þott hon merki meirr eða minnr. Stvndvm setr hon allt þar sæm lvt skal merkia af þvi ǫllv sem leiðolfr qvað.

Niðrðr bar gvll or gardi
grams þess ær verðvng framdi.

her er gvll sett fyrir ringi þeim er konvngv gaf honvm. Stvndvm sætr sinodoche hlvt fyrir ǫllv þvi sæm hon vill merkia sæm her ær qveðit.

kiðr brvnr klǫkkv a fólvar
kraphár megin barvr.

her er kiðr settr fyrir ǫllv þvi skipi. J hvarvmtveggia hætti þæssvm ær oeiginlig líking þvi at allt ær iafnan af svvm lvt samansætt þat ær skipta ma. Omotopeion³ ær nafn gert af líóði sæm her ær qveðit.

fram þravkvðv fákar
fiórir sænn vnd hænni
þo gat þeim hin hava
þrymgoll laðit ǫllvm.

her er framfæring af líóði til máls ok líking oæiginlig milli klókkv ok líóðs. Perifrasís ær vmkringingar mal þat ær verðr fyrir skravtz sakir i loflígrí ræðv. ænn lastmæli til þess at orðtak se mæilægra sæm egill qvað.

¹) hic excidit una vox. — ²) sic membr. pro Synecdoche. — ³) sic membr. pro Onomatopœon.

Var æk arvagr hloð ek lofkøst
 bar ek orð saman þann ær længi stendr
 með malþions ibrottgiarn
 morginverkvm i bragar tvni.

hann kallar tvngvna malþion. Her er oeginlig liking milli þions ok tvngv. því at hon ær æinn lvtr manzins. Yperbola ær yfirganga sannleiks yfir þat fram sãm trvanlikt er sãm her er qveðit.

hravð i himin vpp gloðvm
 hafs gækk siór af affi
 borð hygg ek at sky skerði
 skavt ránar vegr mána.

her er oeginlig liking ok merking milli mörv ælldz ok natrv-
 legs loga. Yperbaton er nokkv yfirstigning orðanna sv er
 hetti bregðr. hon hæfir .v. kynkvísir isterologia anastrophe
 parenthesis [temesis sineresis¹. Isterologia ær skipt skilning
 orðanna ok sva skilning þeirra sãm her.

briánn fæll ok hellt velli.

Her ær skipt malsgreinvm ok sett sv fyrr er siðarr scal
 vera ok verðr framfering milli þeirra ok oíöfn liking milli
 parta ok málsgræina. Sinthæsis ær alla læið saman stæypt
 ræða sãm her.

oss fremi hinn er himna
 heimstýrir skop dyra.

her er þat mal siðarr sett ær fyrr scal vera því at sa heim-
 styrir er himna skop fremr oss hversdagliga. Themesis
 slitr i svndr eitt orð ok setr annan part i milli sãm her.

ækl var ogn a stiklar
 oblið stöðvm síþan.

Anastrophe er vmsnvin orða skipan sem sighvatr qvað.

hætr þat ær allir ætla
 aðr scal við því raða
 hárir menn ænn ek hægri
 hót skiölldvngi at moti.

¹) a [sic membr. pro tmesis, sychysis.

hann sætr þæssa fyrirsætning eptir þat fall ær hon scal
 fyrir standa. Parenthesis ær meðal sett mals grein skiptv¹
 sãm æinarr qvað.

æins ma óð ok bæmir
 allz kiosanda hins liosa
 miok er fróðr sa ær gætr góða
 gvðs þrenning mer kenna.

her er annat mal meðal sætt ok til læiðar fært ok siðarr
 lyktat hin fyrra máli. Þæssi figvra er iafnan sætt i þeim
 hætti ær ver kollvm stællt eða alags hátt. Allegoria ær
 trúpr sa ær annat merkir æn mellr er sem svæinn qvað.

þar kemr lyngs en löngvm
 lind vandi mik strindar
 leika leyni síka
 lævi a til sęvar.

þat scal sva skilia at hann lyktar sva því efni ær hann
 villdi i kveðinv hafa sem ain kemr til sęfar. þat er oeginlig
 liking milli arinnar ok kveðissins. Allegoria hefir .vij. kyn-
 kvísir. þat er. Ironia. antifrasis. enigma. karientismos.
 paronomia². sarcasmos. autismos³. Ironia gerir gagnstað-
 licit mal því er hon vill merkia. sem i kúga drápv.

Megin hreddir ro menn við kvga
 meiri ertv hverivm þeirra.

her er oeginlig framfering ok liking því at lof ær fyrir
 háði sætt. Þæssi figvra ær iafnan sætt i skalldskap.
 Antifrasis er sva sem ironia i einv orði því at hon dregr
 nafn af gagnstaðligvm lvt sem svein(n) qvað.

hlés dátr a við blæsv.

her er sær kallaðr hlær því at hann hlýr allra minzt.
 Enigma ær myrkt sen vm leynda liking lvtanna sem her.

fara ek sa
 folldar molldbva
 a sat nár a ná.

¹) hic excidit: seni. — ²) sic pro parœmia. — ³) sic pro
 asteismos.

Þæskonar figyrv kóllvm ver gátv ok ær hon iafnan sett i skalldskap. Karientismos er þat ef vfogr nōfn talaz grandligarr sem egill qvað.

Vals em ec vávar helsis blavtr em ec bergis fótar vafallr enn ek skalla horr ænn hlvt ær þorin. Paranoia ær orðz kviðr sa er vel þikkir sama lvtvm ok tíma sem her.

Era hlvm vant qvað refr
dro hōrvv at ísi.

Þat er mellit til þeirra manna ær láta storliga ok mega lítit. Þar er framfæring ok oeginlig liking milli manz ok hōrvv. Sarcasmos er hatsfvll ok ovinvlig spottan sem her er qveðit.

At kom gangandi hellt vpp hōfði
þar er iōfrar hōrvvz her er skattr svlltan.
Sarcasmos gerir annat yfirhragð mals enn merking. Antismos ma kallaz allt mal þat er þermlaz alþyðligv orðtaki ok er skrytt hirðligri malsnilld sem egill qvað.

þat ær orett rammriðinn
ef orpit hæfr rōkkva stoði
a maskeið vell vanaðr
mōrgv gagni þvi er veitti mer.

hann kallar slict sem a sio veri kastað fænv æf hann lavnar eigi vin sinvm góðvilia. þar ær framfæring ok oeginlig liking milli manz ok sævar. Omozevsis er avðsýning æins lvtar. þæss ær mæirr ær kvnoigr. hon hæfir þriar kynkvislir. Jcon Paradigma Parabola. Jcon er samiafnan tveggia persona eða þeirra tilfella sem snorri qvað.

herfanga havð hringi of lengi velldr yugva
hialldr einsköpvðr galldra ósætt en vel mætti
gavtr hvatti þrym þreyta herstofnandi hafna
þann ok hillitanni. hans dóm vōlvndr rōmv.

her er oeginlig liking milli Oðins ok nokkvrz illgiarns manz. Parabola ær samiafnan tveggia lvti i oiofvv kyni sem Nicolas aboti qvað.

Tveir hygg ek at ber bæri
bæit narvngar hæitv
stvnd ær lifs a landi
lōng meðal sin a stōngv
þat kniðv ber baðir
bergr oss trva krossi
sva hæfir alldinn gvð golldit
gyðingr ok hæiðingi.

her er varvm herra iesv kristo iamnat til vinbers þæss ær sendimenn gyðinga bárv af iorsala landi þa ær þeir vorv a eyðimōrk ænn crossinvm til stangar þeirrar ær þeir bárv berit a. her er framfæring ok oeginlig liking milli tveggia lvti i misiōfvv kyni gvðs sonar ok vinbers. ænn svv sem vinberit gefr hinn hæsta drykk til viðrlifis mōnnvm svv gæfr gvðs svv andlicet lif ollvm retrrvēndvm mōnnvm i vthellingv sins blóðs þæss ær hversdagliga svvz af vini ok vatni at hverri rett svvnginni messv. Tveir menn er berit barv merkir tvennar þioðir ær at vorv piningv gvðs svvar. þat erv gyðingar ok hæiðnir menn ok er þar Jcon milli iamnra kynia. Paradigma samiamnar fyrst nokkvra lvti ok siþan greinir hon þa i liking sem her er qveðit.

Vavndr er maria myndvt
meins enn eplit hreina
endr at iesse kindar
allz greðari kallaz.

Her er greind sv samiafnan er áðr er vpptekin milli vandar þæss er aron bar ok lavfgaðiz með avexti ok marie drottningar er feddi gvðs son vm framm mannlikt eðli. Hnotin merkir gvðs son ok gerir þar sagnar greinir. Þessar figyrvv ero miōk settar i skalldskap ok i spakmēli þav er vitrir menn hafa forðvm samansett.

[Hær ær lykt þeim lvt bokar ær Olafur Þorðarson hæfir samansett ok vpphefr skalldskaparmal ok kænningar æptir

þvi sœm fyrri fvnðið var i kvæðvm hófvtskallda ok Snori hæfir sþan samanfœra latit¹.

Skalldskapr ær kallaðr skip dverga ok iotna ok oðins ok fvnðr þeirra ok drykkir þeirra ok ær rætt at kenna sva æf vill bæði skip ok drykk sœm annarsstaðar í skalldskap ok æigna þeim. ænn skip ma kalla dyra hæitvm ok fvgla ok hæsta ok kœnna við sio ok allt reiði skips ænn kalla hæsta hæitvm æinvm ef við sœkonvnga erv kendir. Drykk ma kalla sœvar hæitvm ollvm fiarða ok byligna ok vatna allra ok kœnna til þeirra æða horna æða mvnz æða góma tanna æða tvngv. Dverga ok iotna er rett at kalla þiöða hæitvm ollvm ok sœkonvnga ok sva gram ok visa ok slikvvm ollvm ok kœnna dverga til stœina æða vrða. ænn iotna til fiulla æða biarga. Steina ma kalla bæin iarðar ok siofar ok vatna ænn hvs dverga ænn grand þeirra hamdis ok sþrla. Ækki skal kœnna þat ær sitt nafn hæfir sia(l)fs ænn kœnna allt þat ær annars nafni er nefnd en sinv. Orrostv ma kalla namni nokkvrs hareystis skark-samligs glavm æða hlióm kœna við herklæði æða vapn æða hlifar ok þvi mæirr at þa skal kœnna við oðin æða sœkonvnga æf vill. Skipllð ma kalla solar hæitvm ok tvngls himins ok skys kalla ma hann ok vægg æða garð hálk ok brik hvrd ok gátt þili ok grind hleða ok sægl tiplld ok ræfil ok eigna iafnan orrvstv æða oðni æða sœkonvngvm. Oll herklæði ærv fót oðins ok sœkonvnga. Oll havggvapn ma kalla ælldz hæitvm æða annarrar birti leiptr æða liós kœnna við oðin æða orrvstv æða sœkonvnga. herkleði æða hræ bæn æða blóð. Blóð ær kallat sioar hæitvm ok vatna ok kent við hræ æða bæn sár æða vndir. Sio ma kalla garð landa ok mæn band ok bællti lás ok fiotvr hring ok boga. kalla ma hann ok hæim sœkvikenda ok hvs jörð ok gotv sœkonvnga ok skipa. Ormr sá hæitir miðgarðzormr ær ligger vm oll lönð vtan þvi ær

¹) a [literis rubris, quæ aliquot locis atramento renovatæ sunt et adeo evanidæ, ut lectio ptane certa non sit.

rætt at kœnna orma alla sva til landa sœm sió kalla band æða bavg iarðar. Orma ær rætt at kalla fiska hæitvm ok hvala æf þær ærv kenndir við nokkvtt láð við ravn gras æða griót gliúfr æða hæiðar. Orma iorð ær gvll rekkia þeirra ok gata. Gvll scal kœnna æinn væg til handar ok sioar ok til vatna allra kalla ælld ok sól ok tvngl ok stiþrnv ok kyndil ok kerti dag ok leiptr gæisli ok blik ok alla birti. ænda ma gvll kœnna til snæs ok iss ok kenna þa til handar. bavgr ær fiotvrr handar ok hanki ok virgill. Gvll ær korn æða mældr froða konvngs æn verk ambátta hans tvæggia fæniv ok meniv ænn sáð kraka konvngs ok frá fyrisvallar byrðr grana haddr sifiar ænn tár mardallar mal iotna. Hringr het dravpnir hina nivnndv hveria nott dravp af honvm ringr iafn sialægr honvm þvi ær gvll svæiti hans. Havnd ær havka iorð ok gata þeirra ok hæstr skip ok stallr. Bavgr hæitir havnd ok mvnd. havnd ær bavt æða navð boga æða tþng. Kalla ma hana fót æða lim axlar. Rett er at kalla havndina hæitvm kvikvænda æf þav ærv kænd við avxlina. kalla ma havndina ok tavng axlar. Sva ma ok horn kalla tria hæitvm æf þav ærv kænd við drykkiv æða þat sœm þav vœxv af. horn ok þnnvr avlkeravllð ma kalla skip æða hvs allz drykkjar. Jss ær himinn æða hvs sióar ok allra vatna ok hialmr þeirra. Hvndr ær vargr æða travll beina. Þæss travll ær allt sœm þat ma fara. fæ ær travll foðrs sins ænn ælldr þess ær hann æyðir ok viðar griot ok ryð iarna vpton iarðar ok ælldz regn æða skin snæs ok isa hriðir hiarðar. Nott ær angr æða sótt allra fvgla. Snær ær sott orma ok vætr. Vætr ær nott biarnar ænn svmar ær dagr hans. Hæstar travllkvænna ærv vargar ænn tavmar þeirra ærv ormar. Drykkir varga ær dreyri. Havkar ok rafnar ærv hræfvglar ok sva ærnir. Rætt ær aðra fvgla að nefna til ok æigna oðni æða kœnna við orrostv æða hræ æða blóð. Hvern karlmann ma kalla fæiti æða bræði hræfvgla ok varga sva ilriö þeirra æða gómlitvt. karla ma ok kalla triahæitvm karlkændvm ok

oðins ok allra asa hvart sœm vill lofa eða lasta ok kœnna við herklæði eða vapn hlifar eða orrvstv skip eða gvll. Ænn ef illa scal kœnna þa ma hann kalla allra illra kvikvænda nǫfnvm karlkændra ok iǫtna ok kœnna til fæðzlv nokkvrarr kalla ma hann þa ok grenni svina ok allz fœnaðar sva hvnda. kalla ma hann ok konvnga hæitvm ok kœnna við nokkvrskonar verkfæri eða þat annat ær hann ær styrandi kalla læsti ok þverri allz gagns. Konv ær rætt at kalla triahæitvm kvœnkœndvm sva ok asyniv hæitvm ok æyia ok landa kvœnkœndra sva orrvstv hæitvm sva konvnga hæitvm gram æða ræsi ok slikvm ǫllvm ok kœnna iafnan við gvll eða glys þeirra sva við ǫlkerǫlld ok drykkiv kœnna við sio ok stœin ef vill. Rægin heita goð hæiðin þond ok rǫgn kalla ma konv þeirra hæitvm ok kœnna. ænn ef illa scal þa ær hon kœnd við hvæt-vætna hervelekt þat ær hon ær styrandi þvmal ok svæipv hryðv ok hlândavsv skioðv ok skræppv allra oðaða. þæss bæðia ær kona hver sem hana á. Hár manz ma kalla viðar hæitvm ǫllvm ok gras þæss ær a iǫðv væx kœnna við svǫrð æða hvirvil æða hnakka eða ǫnni eða reik eða vanga. Havs mannz ær kallaðr hvs hæila enn grvnd hialma. Æyrv mannz ærv kǫllvð skip æða sialldr kinna eða vanga hæyrn eða hlvt. Æyrv mannz ær kallat hlvtar avga æða sionir. Ævgv mannz ma kalla skiǫlld eða skip eða himin-tvngla hæitvm eða annarrar birti kœnna við bryn æða hvarma kinnr eða brár. Næf mannz ær kallat inni eða skip hors eða hnora. Mvnnr mannz ær kallaðr inni eða skip allz froðlæiks. Sva ær ok briost kallað alldrs ok hvgar ok hiarta ok þæss allz ær ionan rifa ær holldgroit. Tænn ærv kallaðar goma griot. Tvngla ær kǫllvt ár æða styri eða vapns hæiti ok kœnd til orða eða goma eða tanna. Hiarta ær kallað stœinn eða korn hnot eða epli. en kennt til hvgar. hiarta heitir ok ákarn ok æiskǫlld. Gollorr hæitir þat ær næst ær hiarta mannz. hnætr hæita fylvingar. hæimr ær kallaðr hvs æða kær væðra enn himin ærfiði dverga flogvrra þeirra ær sva hæita Norðri

Svðri Avstri Væstri. Himin ær kallaðr hialmr æða salr landa ænn bravt himintvngla. Sól ær kǫllvt elldz hæitvm ok kœnd til himins. Sægr hæitir sar ænn simvl stǫng bil ok hivki bera hann. þat ær kallat at þav sæ i tvngli.

Or Ymis holdi

var iǫrð of skopvð

ænn or hans sara svæita siórr

biǫrg or bæinvm

baðmr or hari

himin or havsi hans.

Ænn or hans brám

gerðv blið rægin

miðgarð manna svnom

Ænn or hans hæila

voro þav hin hriðfælldv

sky ǫll of skǫpvt.

Þat ær rett at kalla iǫrð holdd ymis ænn sæ bloð hans ænn hæim miðgarð brár hans ænn sky hæila hans. Kvern hæitir grótti ær atti fróði konvngv. hon mól hvetvætna þat ær hann villdi gvll ok frið. Fœnia ok mœnia hætv ambáttir þær ær mólv. Þá tók mysingv sækonvngv grottv ok let mala hvita sallt a skipvm sinvm þar til ær þav svkkv a petlandz firði. Þar ær svælgr siþan ær sær fællr i avga grottv. þa gnyr sêr ær hon gnyr ok þa varð siorinn salltr.

fra fenris vlf¹.

Amsvartnir heitir vatn. enn lyngvi hólmr i vatnínv enn siglitnir holl i holminvm. Æn þviti hæitir hæll ær stændr i holinvm. ænn gniǫll hæitir ravf ær borvð ær a hœlinvm. ænn hræða hæitir fæstr ær fenrisvlfr ær hvndinn með ok ær henni drepit i gegnvm ravfina ænn gælgia spyta ær fyrir ær stvngit. Fiǫtvrrinn hæitir glæifnir ær honvm hælldr. Gervir voro tvær fiǫtrar til hans fyrst þeir dromi ok læðingv ok hællt hvargi. þa var glæifnir siþan gerr or .vj. lvtvm.

¹) *lúteris rubris.*

or kattardyn
ok or konv skæggi
or fisks anda
ok or fvgla miólk
ór bergs rótvm
ok biarnar sinvm
or því var hann glæifnir gerr.

Þvi ær þat ækki æptir síþan at þat var þa allt til haft.
Ár .ij. falla or mvnni honvm hæitir þunnvr van ænn onnvr
vil ok ær því rætt at kalla vötn hráka hans. Ænn giþlnar
hæita granar hans.

fra holga konvngi¹.

Sva ær sagt at konvngvr sa ær næfnr havlgi ær háloga
land ær við kænnt. hann var fáðir þorgerðar hólgaþrvðar.
Þav voro bæði blotvð ok var havgr hólga kastaðr þunnvr
fló af gylli ok silfri ænn þunnvr af molldv. Sva qvað
skvli þorstæinsson.

Þa ær ræfr vita ræfnis
ravð æc fyrir svöldr til avðar
herfylgins þar æk hólga
havgþak saman havgvn.

J þiarkamalvm ærv talit mörq gyllz hæiti. Sva sægir þar.

Gramr giþflazti	tregvm otrs giþlldvm
gladdi hirð sina	tárvn mardallar
fæniv forverki	elldi þrvnar
fafnis miðgarði	iðia glyc málvn.
glasis globarri	Gladdi gvnnvæitir
grana fagrþyrði	gængvm fagrþvnr
dravpnis dyrsvæita	þiaza þingskilvm
dvní grafvitnis.	þioðir hermargar
Yt(t)i avrr hilmir	rínar ravð málni
alldir við tokv	rógi niflvnga
sífiar svarðfæsti	visi hinn vigdiarfí
svælli dalnavðar	vakti balldr þæygi.

¹) *literis rubris.*

Gvll ær kallat i kænningvm ælldr handar æða líðar eða
leggjar þviat þat ær ravtt æn silfr snior æða svæll æða hæla
þviat þat ær hvitt. Mæð sama hætti scal ok kænna gvll
æða silfr til síðs æða digvls eða lavðar ænn hvartvæggia
gvll ok silfr ma vera griót handar æða halsgerð nokkvr
þess mannz ær títt var at hafa(.) mæn ok hringar ærv bæði
gvll ok silfr æf æigi ær annan væg bræytt. sëm Þorlæikr
fagri qvað.

Kasta gramr a glestar
gægn valstöðvar þægnvm
vngr visi gæfr æisv
armleggs digvl farmi.

oc ænn sem einarr skalaglam qvað.
líðþrvndvm kna lvndar
landfrækn iofvrr granda
hykka æc ræsis rækka
rínar griót of þrióta.

Sva qvað Æinarr Skvlasón.

Blóðæisv liggvr bæði
brags tvæim mægin gæima
síðs a ek sökva striði
svær ok ælldr at mæra.

Dögr þrvmir hvert ænn hiarta
hlyrskilldir ræðr milldv
hæita blakks of hvitvm
haflæyr digvlskafi
alldri ma fyrir ælldi
áss hrynþravtar skála
þoll viðr folka fællir
framræði snæ breða.

Her ær gvll kallat ælldr áls hrynþravtar ænn svær skalanna.
Sva qvað þorðr mavraskáld.

Sær a sæima ryri
sigðis láttis at átti
hravnsv glóðsændir handa
hærmoðr favðvr goðan.

*Manna heiti*².

Maðr ær kallaðr briótr gvlizins sva sæm qvað ottarr svartí .

Góðmænnis þarf æk gynnar
glóðbriotanda at nióta
her ær alnænnin inni
inndrótt mæð gram svíonvm.

Sva qvað æinarr skalaglam .

Gvllsændir lætr grvndar
gláðr þængill her drængi
hans mæti kua æk hlióta
hliót yggs miáðar niota.

Gvllstriðir sem qvað þorvalldr blóndv skalld.

Gvllstriðir verpr glóðvm
gæfr avð konvngv ravðan
yþiöðar brægðr æyðir
armlæggs grana farmi.

Gvllvörpvöðr sæm qvað þorlæikr.

Hirð vinnr grams með gerðvm
gvllvörpvöðr sær holla.

Sva ær ænn sæm qvað þorarinu loftvnga .

Gat ek gvllskata
ger ær logs vm þor
götv gvnnvita
graps tögdrapv.

*konv heiti kend*².

Kona ær kænd til gvllz kóllvð sælia gvllz sæm qvað hallarstæinn .

Svalteigar man ec sæliv
sallz viðblinnis galltar
rafkastandi rastar
ræyrþvængs mvna længi.

Her ær hvalr kallaðr viðblinnis gölltr. hann var iðtvnn ok dro hvali i hafi vt sæm fiska. Tæigr hvala ær sær.

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.*

ænn røf sæfar gvll. Kona ær sælia gvllz þæss ær hon gæfr ok sambæiti við sæliv ær træ ok kona ær kænd við allzkonar triahæiti kvænkænd. hvn ær lag kóllvð þæss ær hon gæfr. lág ær ok tre þat ær fællr i skogi. Sva qvað Gvnnlavgr orms tvnga.

Alin var rygr at rogi
rvunnr olli þvi gynnar
lag var ek avðs at eiga
oðgiarn fira þorvnm.

Kona ær kóllvð mörk. sva qvað hallarstæinn.

Æk hæfi oðar lokri
ölstafna bil skafna
væn mörk skala verki
vandv stæfknarrar branda.

Ænn sæm stæinn qvað .

Þv mant fvrs sæm flæiri
flóðs hirðisif troðvr
gvnn við gælv þinni
griotz heaðninga briotaz.

Sva qvað Ormr stæinþorsson .

Skorða var i fót færð
fiarðbæins afar ræin
nytri slong naddfræyr
nisting of miáðar hrist.

Sæm stæinn qvað .

Mæns hava milldrar syn ...
mivkstallz logit allir
sia höfvmz vællti stoð stilltan¹
stravmfylgs at dravmar.

Ænn sæm ormr qvað .

Þvi at hólz hrynbals
hramma þatz ber ek fram
billings a hvrrar fvll
hiarkar hæfik lagit mark.

¹) *in membrana primum veltan, deinde "sti" super "væ" scriptum est.*

Sva ær æn qveðit.

Avra stændr fyrir orvm
eik fagrþvin læiki.

lind sæm her ær qveðit.

Ognrakkr skalat okkvr
almr dynskvrrar málma
sva havð lind i landi
lins hvgrækki dvína.

*mannz kænningar*¹.

Maðr ær kændr til víða kallaðr ræynir vapna eða
viga ferða ok athafnar skipa ok allz þæss ær hann ræðr
æða ræynir. Sva qvað vlfr vgga son.

Ænn stírþinvll starði
storðar mæns fyrir borði
fróns á folka ræyni
franlæitr ok blæs æitri.

Mæiðr ok viðr sæm kormakr qvað.

Mæiðr ær mörgvn æðri
mordreins i dyn flæina
hiðr fyrir hilliborrvm
hiarl sigvrði iarli.

lvndr sæm qvað hallfreðr vendræðaskálld.

Ask þollom stændr vllar
avstr at miklv travsti
ræki lvndr hinn ríki
rand fárs brvmar hári.

bvs sæm arnorr qvað.

Rokr ondvert það randir
reggbvss saman læggia
rog skyia hællt rygiar
regni havstnótt gegnvm.

Askr sæm refr qvað.

Gekk i gvlli stökkna
giöfrífr hárs drífv

¹) *literis rubris.*

askr vinnr yfrinn þroska
elfræyr sæing mæyiar.

hlynr sem her ær qveðit.

Hæill kom þv handar svælla
hlynr kvaddi sva bryniv.

þorr sem refr qvað.

Allz þrðgæði bioða
þorr ræðr til þæss hiðrva
ognstþðvir hæfik ægi
æinraðinn þorstæini.

Stafr sæm ottarr qvað.

Hællztv þar ær hrafn næ svalltat
hvatraðr ærtv láði
ognar stafr fyrir iðrvm
ygr tvæimr við kyn beima.

Þorn sæm arnorr qvað.

Hloð ænn hála tæðv avðar þorn fyrir ornv
hirðmenn ara grenni vngr valkøstv þvnga.

*orrosto heiti*¹.

Hvernig skal kænna orrostv. Sva at kalla hana væðr
vapna eða hlífa eða oðins eða valkyriv eða herkonvnga
eða gny eða glym. Sva qvað hornklofi.

Haði gramr þar ær gnyði
gæira hregg við sæggi
ravð fnystv ben bloði
bengogll at dyn skoglar.

Sva qvað Æyvindr.

Ok sa halr høsvan serk
at hars væðri hrímgrimmis bar.

Sva qvað bersi.

Þotta æk þa ær æri hæfr at hlakkar drífv
ar sagt ær þat varvm hyrrvnm væl gvnnar.

¹) *literis rubris.*

Sva qvað Æinarr .

Glymiandi lætr göndlar
gnæstr hiðr taka mæstan
hilldar sægl þar ær hagli
hravstr þængill drifr strængiar.

Sva qvað æinarr skálaglamm .

Næ sigbiarkar særkir hárs við høgna skvirir
sóm niðivngvm romv hlæðv fast of sæðir.

Sva sæm her sægir .

Odda gnys við ási
oddnæs þinlv sætia.

Ok ænn þetta .

Hnigv fiannðr at glym gönd(lar)
grams vnd arnar hramma.

*vapna kænningar*¹.

Vápn ok herklæði scal kænna til orrostv ok til oðins ok til valmæyia ok herkonvnga kalla hialm havtt eða fallð enn bryniv særk eða skyrtv. ænn skiðld tialld ænn skialldborgin ær kòllvð hòll ok ræfr væggr gólf. Skilldir ærv kallaðir ok kændir við herskip. sól eða tvngl eða lavf eða blik eða garðr skipsins. Skiðldr ær kallaðr skip vllar eða kænt til fota hrvngnis. A fornvm skiðldvm var títt at skrifa rønd þa ær bavgr var kallaðr ok ærv við þann bavgr skilldir kændir. Høggvapn oxar æða sværð ær kallat ælldr bloðs æða bænia. Sverð hæita oðins ælldar ænn oxar kalla menn trøllkvænna hæitvm ok kænna við bloð eða bæniar eða skog. Lagvapn ærv kænd til orma eða fiska. Skótvápn ærv miðc kænd til hagls eða drifv eða rotv. Qllvm þæssvm kænningvm ær marga lund bræytt þviat þat ær flæst ort i lofkvæðvm ær þæssar kænningar þarf við. Sva qvað Vigaglvmr.

Lattiz herr mæð havttv þottit þeim at hætta
hanga tys at ganga þækkilegt fyrir brækkv.

¹) *literis rubris.*

Sva qvað Æinarr skála glam .

hialmfalldinu bavð hillði
hialldrørr ok sigvallði
hinn ær fór i gný gæira
gvondiarfr hvi svonan.

Roða særkr sæm tindr qvað .

Þa ær hringfám hanga
hrynsærkr viðvm bryniv
hrvðvz hriðmarar roða
rastar varð at kasta.

Hamdis skyrtta sæm hallfrøðr qvað .

Olitit bræstr vti
vndvrs frømvvm rvnøvm
hart a hamdis skyrtvm
hryngráp ægils vapna
þaþan verða sör fyrða
frægn æk gærla þat sörta
riððaz biðrt i bloði
bæn fvr við mæilskvrvm.

Sæm ræfr qvað .

hælldv hlakkar tiallda
hæfiændr saman næfivm
hilldarvæggs ok hyggiaz
hræggniðar til sæggivm.

Roða ræfr sæm Æinarr qvað .

Æigi þverr fyrir avgna
oðs bæð vínv róða
ræfr æignaz sa rægni
rams svæll konvngv ælli.

Skipsól sæm æinarr qvað .

læygr ryðr átt a ægi
olafs skipa sólar.

Hlyrtvngl sæm ræfr qvað .

Dagr varð friðr sa ær favgrv
flæyiændr alm læyiar

i hangfæril hringa
 hlyrtvngli mer þrvngv.
 Garðr skips sœm hær.
 Sva skavt gægn i gægnvm
 garð stœinfarinn barða
 sa var guystærir gæira
 gvnna hæfr sœm næfrar.
 Askr vllar sœm þioðolfr qvað.
 Ganga æl of yngva
 vllar skips með fvllv
 þar ær samnagla siglvr
 sliðrðvkaðir riða.
 Ilia blað hrvngnis sœm bragi qvað.
 Vilit hrafnkætill hæyra
 hve hræingroit stæini
 þrvðar skal æc ok þængil
 þiofs ilia blað læyfa.
 bragi skalld qvað þetta vm bavginn a skilldinvm.
 Næma sva at goð hins giallda
 gialldbavg navaðs villdi
 mæyiar hiols hinn mæri
 mōgr sigvrðar hōgna.
 hann kallar (skiollinn) hilldar hiol ænn bavginn nōf hiolsins.
 bavggiōrð sœm hallvarðr qvað.
 Ravð liósa sær ræsir
 rít brestr svndr hin hvita
 bavggiōrð brodda færðar
 biúg rōnd i tvav flivga.
 Sva ær ænn qveðit.
 bavgr ær a berv sœmztr
 ænn a boga orvar.
 Sverð ær oðins ælldr sœm kormakr qvað.
 Svall þa ær gækk með giallan
 gavtz ælld hinn ær styr bællði
 gladvæðandi griðar
 gvnna komz vðr or brvnni.

Hialms ælldr sœm qvað vlfr vgga son.
 Fvllōfvg læt fialla
 fram haslæipni þramma
 hilldr ænn broptz of gyllðir
 hialmælldar mar fælldv.
 bryniv ælldr sœm qvað glvmr gæira son.
 Hæinþvngan læt hvina
 hrynelldz at þat bryniv
 folldar vōrðr sa ær fyrðvm
 fiōrnharðan sik varði.
 Randa iss ok grand hlifa sœm æinnarr qvað.
 Raðvavndvm þa ek ravðra
 randa is at vísá
 grand bervm hialms i hændi
 hvern þæy drifin freyiv.
 Qx hæitir trōllkona hlifa sœm æinnarr qvað.
 Sia mægv rætt hvæ ræfils
 riðændr við bra griðar
 fiōrnis fagrt vm skornir
 fiolviggs drækar liggia.
 Spiot [hæitir ormr kallat¹ sœm ræfr qvað.
 kna myrkdræki markar
 minn þar ær ytar finnaz
 æfr a alldar lōfvm
 æikin borz at læika.
 Orvar ærv kallaðar hagl boga æða strængiar æða hlifa
 æða orrostv sœm qvað æinnarr skalaglam.
 Brakrōgnir skok bogna
 barg ofyrmir varga
 hagl þat ær hlakkar sæglvm
 hiōrs rakliga fiōrvi.
 Ok sva qvað hallfredr.
 Ok gæira tó gōtvar hvngr æyðvndvm hanga
 gagls við strængiar hagli hlæðvr iarni sæðar.

¹⁾ a [sic membr. pro: hæitir ormr aut: er ormr kallat.

Ok eyvindr skalldaspillir qvað .

Lítt kvaðo þik lata
landvörðr ær brast hørða
bryniv hagl i bænivm
bvgvz álmar gæð fálma.

Orrosta ær kǫllvð hœaðninga væðr eða æl. Oc vapn heaðninga ælldr eða vendir. Orrosta ær kǫllvð veðr oðins sœm fyrr ær ritat. Sva qvað Vigaglvmr.

Rvdda æc sœm iarlar
orð læk a þvi forðvm
með veðrstofvm viðris
vandar mer til landa.

Viðris væðr ær her kǫllvð orrvsta ænn vöndr vigs sverðit. Ænn menn stafir sverðzins. her ær bæði orrosta ok vapn haft til kœnningar mannz. þat ær rækit kallat ær sva ær ort. Skiollr ær land vapnanna ænn vapn ær regn eða hagl þæss landz æf nýgervingvm ær ort.

*skips heiti*¹.

Hvernig scal skip kœnna. Sva at kalla herst æða dyr sækonvnga æða sióar æða skipræiða æða væðrs. Bárv fakr sem hornklofi qvað .

hrióðr læt hæstrar tíðar
harðraðr skipa þorðvm
barv fáks hins blæika
barnvngv a lög þrvngit.

Gæitis marr sœm qvað Ærringarstæinn.

Ænn þott ofrið svnnan
oll þioð sægi skálldi
hløðvm gæitis mar grióti
glæðir nænnvm ver þænna.

Svæiða hræinn sœm hær ær qveðit.

Svð lǫngvm kom sveiða
svndz liðv dyr fra grvndv

¹) *literis rubris.*

sigrakkr sǫlsa bækkjar
svæins mögr a travð hræinvm.

Sva qvað hallvarðr .

Svæggia læt fyrir siggvi
solborðz goti norðan
gvstr skavt gylva rastir
glavmi svðr fyrir ravmar
ænn slóðgoti síþan
sæðings fyrir skavt bæði
hæstr óð lavks fyrir lista
lagði kǫrmt ok agðir.

Her ær skip kallat solborðz hæstr ok siór gylva land. Sæðings sloð siorinn og hæstr skipit ok ænn lavks hærstr lavkr hætitir siglv tre. Ok ænn sœm markvss qvað .

Fiarðlinna oð fannir
fast vætrliði rastar
hliop vm hvita gnipvr
hvallandz ivgtanni
biörn gækk fram a fornar
flóðs hafskipa slóðir
skvrørðigr bravt skorðv
skærs gylm fiptvr bærsi.

Hær ær skip kallat biörn rastar. biörn hætitir vætrliði ok ivgtanni. bersi ok biörn skorðv ær her kallat. Skip ær ok kallat hræinn. Sva qvað hallfreðr ok aðr ær ritat. Ok hiavtr sœm qvað haralldr konvngv sigvrðarson .

Snæid fyrir sikil æy víða
svd vorvm þa prvðir
hrynt skræið væl til vánar
vængis hiortv vnd drengivm.

Ælgr sœm Æinarr qvað .

bavgs gætr með þer þæygi
þyðr drængr vna længi
ælg hvvm flóðs næma fylgi
frið stǫkkvi þi nokkv.

Otr sœm máni qvað .

Hvat mantv hafs a otri
hængilægr mæð drængivm
karl þiat kraptr þinn forlaz
kinngarr mæga vinna.

Vargr sœm ræfr qvað .

Ænn hoddvǫnvǫðr hlyddi
hlvnnvitnis œm ec rvnni
hollr til hermdar spialla
hœinvandil þorstœini.

Skip ær kallat skið eða vagn æða réið. Sva qvað Æyiolfr
daðaskálld .

Mæita fór at móti
miþk sið vm dag skiði
vngrr með iþfnv gængi
ýt vers frǫmvm hersi.

Sva qvað styrkár odda son .

Ok æpt itrvm stókkvi
ok havgna lið vavgvnm
hlvnnz a hafar fannir
hyriar floðs af moði.

Ok sœm þorbjǫrn qvað .

hafræiðar var hlæði
hlvnz i skinnar brvnni
hvita kristz sa ær hæsta
hoddsviptir fækk giptv.

hverso var lausnari ær kændr¹.

Hvernig skal Várn Dróttin kœnna. Sva at kalla hann
skapara himins ok iarðar ængla ok sólar styranda hæims
ok himinrikis ok ængla konvng himna ok solar ok ængla
ok iorsala ok iordanar ok girklændz raðanda postvla ok
hæilagra manna. Fornskálld hafa kœnt hann til vrðar brvnnz
ok við róm. Sva qvað æilifr gvðrvnar son.

¹) *litteris rubris.*

Sætbergs kvæða sitia
svðr at vrðar brvnni
sa hæfir ramr konvngrr ræmdan
róms banda sik lǫndvm.

Sva qvað skapti þoroddz son .

Mátrr ær mvnka drottins
mæstr aflar gvð flæstv
kristr skóp rikr ok ræisti
roms þoll værold alla.

Himna konvngrr sœm markvs qvað .

Gramr skop grvnd ok himna
glygggranz sœm her dyggvan
œinn stillir ma þllv
alldar kristr of vallda.

Sva qvað Æil(i)fr kvlvasvæinn .

hrotz lýtr hœlgvm crvci
hæims ferð ok kyn bæima
sonn ær œnn þll dyrð þnnvi
œinn solkonvngrr rœinni.

Mariu svæinn sœm æilifr qvað .

hirð lýtr himna dyrðar
hræin mariusvæini
mátt vinnr milldingr drottar
maðr ær hann ok gvð sannan.

Ængla konvngrr sœm æilifr qvað .

Mátrr ær œnn menn of hyggi
mætr gvðs vinar bætri
þo ær ængla gramr þllv
órr hœlgari ok dýrri.

Jordanar konvngrr sœm sikhvatr qvað .

Ændr reð engla senda
iordanar gramr fióra
fors þo hans a hersis
hæilact skopt or lopti.

Girkia konvngr sœm arnorr qvað.
 bænar hæfik fra bæini
 bragna fallz við sniallan
 girkia vörð ok garða
 giöf lavna æk sva iöfri.

Sva qvað enn eillifr kvlnasveinn.
 Himins dýrd lofar havllða
 hann ær allz konvngr stilli.

Hann kallar fyrst crist konvng manna ok i annat sinn allz
 konvng. Ænn qvað Æinarr skvlason.

Læt sa ær landfolks gétir
 likosamr himinriki
 vngæypnandi opna
 allz hæims fyrir gram sniöllum.

konvnga kœnningar skolv her¹.

Þar koma saman kœnningar ok verðr sa at skilia af
 stöð ær reðr skaldskapinn vm hvarn kvæðit er konvnginn
 því at rett ær at kalla miklagaröz kœisara konvng girkia ok
 sva þann konvng ær reðr iorsala landi sva ok roms konvng
 romaborgar kœisara eða engla konvng þann ær fyrir æng-
 landi ræðr. Ænn sv kœnning ær aðr var ritat at kalla crist
 konvng manna þa kœnning ma æiga hvern konvng. Konvnga
 alla ær rætt at kœnna sva at kalla þa laundraðændr eða landz
 vörðv eða landzsæki eða hirðstiora eða vörðv landz fólks.
 Sva qvað æyvindr skaldaspillir.

farmatys et cetera.

Læita capitula fyrr i bokinni. Sva scal kœnna við þttir
 sem kormakr qvað.

heyri sonr a syrar et cetera.

skaldskapar kœnningar².

Hvernig er okend setning skaldskapar. Sva at kalla
 hvern lvt sem hætitir. hver erv okend nöfn skaldskapar.

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.*

hann hætitir bragr ok hroðr óðr mærd ok lof. þetta qvað
 bragi þa ær hann for vm skog nokkvrn sið vm kveld þa
 stæfiaði a hann tröllkona ok spvrði hvern þar særi. hann
 svarar sva.

Skalld kalla mik	yggs þlbera
skapsmið viðvrs	oðs skapmoðin
gavtz giafravtvð	hagsmið bragar
grepp ohneppan	hvat ær skálld nema þat.

Oc sem cormacr qvað.

hroðr gerik vm mög mæran
 meirr hakonar flæira
 haptæinis vel ek hánvm
 hæið sitr þórr i reiðv.

Oc ænn sem qvað þorðr kolbæins son.

Miök læt margar snekkivr
 mærdar þrr sem kuorr
 oðr vex skalldz ok skæida
 skialldhlynr a brim dynia.

Mærd sœm qvað vlfr vgga son.

Þar kœmr ár hinn æri
 ændr bar ek mærd at hændi
 ofra æk sva til siofar
 sverðregns lofi þegna.

Her ær lof kallat skaldskapr. Hvernig ærv nöfn goðanna.
 þav hæit(a) havnd sœm qvað eyiolfr daða skalld.

drægr land at mvn banda
 Æirikr vnd sik geiri
 Veðr milldr ok sœmr hilldi.

Höpt sœm qvað þiöðolfr hinn hvínverski.

Tormiðlaðr var tívi
 talhreim meðal bæina
 hvat kveðv hapta snytrir
 hialmfalldinn því vallda.

Rögn sem qvað æinarr skálaglam.

Rammavkinn kveð ek riki
 rögn hakonar magna.

Jólnar sœm œyvindr qvað .

Jólna svmbli stillis sem
œnn ver gátvm stœina brv.

díar sem kormacr qvað .

Æykr með ƣnoi dýki
iarðlvtr día fiarðar
bæiti hýn sa ær beinir
binndr seið ygger til rindar.

*iarðar heiti*¹.

Hver erv iarðar hæiti. hon heitir iƣrð sem þjóðolfr qvað.

J lætr odda skvrrar
opt herðir ger verða
hrings aðr hann of þrøngvi
hørd el vnd sik iƣrðv.

Folld sem ottar qvað .

Folld verr fólballdr
far ma gramr sva
ƣrnv reifr olæifr
ær framr svia gramr.

Grvnd sœm hallvarðr qvað .

Grvnd ligger vnd þor hvndin
bræið holmfjotvrs læiðar
hæinlandz hoddvm grandar
havðræitir svølvn naðri.

Havðr sœm Æinarr qvað .

Veria havðr með hiovi
hart daglingar biartir
hialmr springr i olmri
æggríð framir sæggir.

land sœm qvað þorþr kolbæinsson .

Ænn æpt vigs fra væigv
vant ær orð at styr norðan
land eða lengra stvndv
lagðir svðr til agða.

¹) *literis rubris.*

láð sœm ottarr qvað .

Hællztv þar ær hrafnin næ svalltat
hvatraðr ærtv láði.

hlöðyn sœm qvað vølvstæinn .

Man æk þat ær orð við orða
ændr myrkdanar sændv
grænnar grøfvm mvnni
gæin hlöðyniar bæina.

Frón sœm qvað vlfr vgga son .

Ænn stirþinull starði
storðar mæns fyrir borði
frons a folka ræyni
franlæitr ok blæs æitri.

Fjörgyn sœm her ær qveðit .

Avrgilldis var ær ælldi
áls fjörgyniar mala
dyggr sæ hæiðr ok hreggi
hryn bæðs arstæðia.

*siðar heiti*¹.

Hver ærv siðar hæiti. hann hæitir marr ægirgynir. hlær
haf læið. ver. sallt. lōgr græðir vágr. Sva qvað arnorr.

Næmi drótt hve sia sótti
snarlyndr konvngr iarla
æigi þravt við ægi
ovægin gram bægia.

Her ær næmndr siár ok sva ægir. Marr sœm qvað horn-
klofi.

Þa ær vt a mar mætir
mannskæðr lagartanna
ræsi naðr til ravsnar
rak væbravtar nōkkva.

lōgr ær her ok næmndr. Sva qvað æinarr .

lavgr þvær flavstz ænn fagrir
floðs vaskar brim gloðvm

¹) *literis rubris.*

þar ær sior a hlið hvára
hrynr veðrvitar glymia.

Her ær ok flóð kallat. Sva qvað Ræfr.

Færiz biorn þar ær bára
bræstr vndinna fæsta
opt i ægis kiapta
ýrsvöl gymis vplva.

haf sëm höllvör qvað.

Væstr læztv i haf hristir
harðviggs sicvl giarðar
vmbandz allra landa
ís framstafni visat.

læið sëm her ær qveðit.

Ærvm a læið fra laði
liðnir finnmv skriðnv
avstr sæ æk fiþll a flavsta
ferli gæisla merlvð.

Marr sëm Æinarr qvað.

Kalldr þværr marr vnd milldv
mart dágr viðv svartu
grefr ælsnvin iþfri
álmsorg manar þíálma.

Ver sëm ægill qvað.

Væstr fer ek vm ver mvnstrandar mar
ænn æk viðris her sva ær mitt of far.

Sallt sëm arnorr qvað.

Sallt skar hvfi hælltvm
hravstr þioðkonvngr avstan
harv brimlogs rýri
brvn væðr at sigtvm.

Græðir sëm þolverkr qvað.

læiðangr biottv af laði
lþgr gækk of skip favgrv
gialfrstóðvm ræistv græði
glæstvm ár hit næsta.

Viðir sëm ræfr qvað.

Barðristinn næmr briosti
borðhæimr drasill skorðv
navð þolir viðr ænn viði
verpr inn vm þrþm stinnan.

Hým sëm hrænnv niáll qvað.

Sænn iosv ver svanni
.xvj. ænn brim læxti
dræif a hafskips hvfa
hým i fiórvm rómvm.

*heiti egis dætra*¹.

Þessi ærv ænn sior hæiti sva at rett ær at kænna
til skip eða gyll. Rán ær sagt at veri kona ægis sva
sëm hær ær kvæðit.

Hravð i himin vpp glóðvm
hafs gækk sior af afli
borð hygg ek at sky skærði
skavt ránar végr mana.

Dætr þeirra ægis ok ránar ærv .ix. himinglæfa. dýfa.
blóðvghadda. hæfring vnnr kolga hrþnn bylga dröfn.
Æinarr skvla(son) taldi i þæssi visv .vj. nþfn þeirra.

Ósir hvast af hravstvm
himinglæva þyt sþvar
glymrvnnar vex grenni
gondlar skvfs ok dýfa
brædd strýkr blóðvghadda
brimsolgin fællr kólga
hlýr þar ær hæfring stærir
haflavðr vm við ravðan.

Hrþnn sem valgarðr qvað.

lavðr var lagt i beð
lþk sollit haf gollu
ænn herskipa hrannir
þþfvð ogvrlig þógv.

¹) *litteris rubris.*

bylgia sœm ottarr qvað .

Skarvt skofnv¹ styri
skavt sylg hár bylgivr
læk við hún a hreini
hlvz þat ær drosir spvnnv.

dröfn sœm ormr qvað .

hrosta drygir hvern kost
havklýðrs¹ gæi þrvðr
ænn drasnar loga lofn
løstv rækir vínsfost.

bára sœm þorlæikr fagri qvað .

Siar þytr ænn berr bara
biart lavðr a við ravðan
gráns þar ær gvlli hvnm
gínn hlvnnvisvndr mvnni.

la sœm æinarr qvað .

Næ framlyndir fvndv
fyr hykkat la kyrðv
þar ær síór a við várv
vini óra fæll storvm.

Fyllr sœm ræfr qvað .

hrynja fiðll a fyllar
fram æsiz nv glamma
skæið vætrliði skiða
skavthiðrn gvsis navta.

boði sœm her ær qveðit .

boði fæll vm mik brálla
havð hæim með sær gæymi
þa ær ægi lðð læðis

.....²

bræki sœm ottarr qvað .

bravt ænn bræki þavt	meðr fængv mikit væðr
borð vox viðar morð	mio fyrir ofan sío.

¹) havklýðrs, mbr. — ²) *vacuum spatium versui relictum est.*

Vágr sœm bragi qvað .

Villdit vrøngvm ofra
vágs hyrsændir ægi
ænn miotygil máva
mærar skar fyrir þori.

Svnd sœm æinarr qvað .

Skar æk svð vm svnd
fyrir svnnan lvnd
mín pryddiz mvnd
við milldings fvnd.

Fiprðr sœm æinarr qvað .

Næst sæ æk orm a iastar
ítr særki væl merktan
næmi bioðr hve ek fær fleðar
fiáðrbals vm þat máli.

Sægr sœm markvss qvað .

Sægs man ec siðr ænn eigi
sa ær illr ær brag spillir
sólar sverri málan
sliðr áls rægin niða.

ælldz hæiti¹.

Hver ærv ælldz hæiti. sva sœm her ær qveðit.

Ælldr brænn at sa sialldan
sviðr dyggr iðfvrr bygðir
blasa rønn fyrir ræsi
ræyk ær magnvs kvæykir.

logi sœm valgarðr qvað .

Snarla skavt or sóti
.....²
stodv styfðir síþan
stæinóðr logi gloðvm.

bál sœm hæer ær qveðit .

haki var brændr a báli
þar ær brimsloðir oðv.

¹) *litteris rubris.* — ²) *vacuum spatium in membr. relictum.*

Glæðr sœm grani qvað.

Glæðr hygg œk gamlar slæðar
gramr ellði sva fœlldv.

Æisa sem atli qvað.

Ox ryz œisvr vaxa	hvs brœnna gim gœisar
allmorg loga hallir	goðmœnnit fœllr bloði.
her œr ok gim kallat œlðrinn.	Æimr sœm her œr qveðit.
brvnnv allvallz inni	œimr skavt a her hrími
œlðr hygg at sal fœlldi	halfger við nið sialfa.

hyrr sœm arnorr qvað.

Æymdit ráð við ravma	hæit dvínvðv hæina
reidr eydana mæiðir	hyrr gerði þa kyrra.

Fvni sœm œinarr qvað.

Fvni kyndiz flíott	hisingar herr
œnn flyði skiott	sa œr hafði verr.

brími sem valgarðr qvað.

brátt svœimaði brími
brvtvz vikingar fikivm
visa styrks of virki
varp sorg a mœy borgar.

lœygr sœm halldórr skvallðri qvað.

Ær knattvð þar þeirra
þv vart aillregi skialldar
lœygr þavt vm sipt sigri
sviptr gersimvm skipta.

*vargs hæiti*¹.

Vargr hæitir dyr. þat œr rœtt at kœnna bloð œða hrœ
sva at kalla verð hans œða drykk. Æigi œr rœtt at kœnna
sva við slœiri dyr. Vargr hæitir ok vlfr sœm þioðolfr qvað.

Gœra var gisting²

gnóg œnn vlfr or skógi
sónr a sár at spœuia
sigvrðar kom norðan.

¹) *litteris rubris.* — ²) *sine lacuna membrana.*

her œr ok kallat gæri. Fræki sœm ægill qvað.

Slæit vnd fræki	gunvði hrafn
þat var oddbræki	a skæiðar stafni.

Vitnir sœm œinarr qvað.

Ælfr varð vnda giálfri
æitrkølld roðin hæitv
vitnis fœll með vatni
varmt øldr i men karmtar.

Ylgr sœm arnorr qvað.

Svalg áttbogi ylgiar
ogóðr œnn varð blóði
græðir grœnn at ravðvm
grandavknvm na blandinn.

Vargr sœm illvgi qvað.

Vargs var mvnrr þar er margan
mœnskerðir stakk sverði
myrk avrriða markar
minn drottinn rak flotta.

Þetta œr œnn vargs hæiti sœm hallr qvað.

Hæiðingia slæit hvngri
hár gyldir navt sara
granar ravð gramr a fœnri
gækk vlfr i fœn drækka.

Oc œnn sœm þorðr qvað.

Óð œnn œrnv²

ims væit fræka hæiti
gœra ølðra navt gyldir
gialpar stóð i blóði.

*fvglar hæiti*¹.

Tvæir œrn fvglar þeir œr æigi þarf annan væg at
kœnna œnn kalla bloð œða hrœ drykk þeirra œða verð.
þat œr hrafn ok ørn. alla aðra fvglar kar(!)kœnda ma

¹) *litteris rubris.* — ²) *sine lacuna membr.*

kænna við blóð æða hræ ok ær þa þat nafn þru eða hrafn
sæm þjóðolfr qvað .

bloðorra lætr harri
bragningr ara fagna
gavtz ryðr sigð i svæita
svans iþrð konvngr hørða.

Sva qvað hann ænn .

Gæirs oddvm lætr græddir
grvnn hvert stika svnnar
hirð þa ær hann scal varða
hregams ara sþfar.

*hrafns hæiti*¹.

Þessi ærv hramns nþfn. krákr mvnion hvginn borgin-
moði arflognir artali holldboði kramsi korpr kloacan blæingr
boringi vari viti liti ovaru hornklofi krvmsi. Sva qvað
æinarr skálaglam .

Fiallvöndvm gaf fylli
fyllr varð ænn spiþr gvllv
hræstæfnandi hramna
hrafna a ylgjar tafni.

Sva qvað æinarr skvla son .

dolg skára kna dýrvm
dyr magnandi styra
hvgins fermv brægðr harmi
harmr bliksólar garmi.

Ok ænn sæm hann qvað .

Ænn við hialldr þar ær havlldar
hvgþrvtit svællr lvta
mvnion drækkv blóð or bænivm
blasvartr konvngs hiarta.

Sva qvað vígaglvmr .

Þa ær dynfvsar disir
dreyra mæns a æyri

¹) *literis rubris.*

brað fækk borginmoði
blóðs skialldaðir stóðvm.

Sva qvað skvli þorstæins son .

Mvndit hællzt þar ær vndir
árflogni gaf æk sárar
hlökk i hvndraðz flokki
hvitinga mic lita.

*arnar hæiti*¹.

Þru hæitir sva . ari gæmlir hræggskornir ægðr ginnir
vndskornir gallopnir gæirloðnir æggþær gimarr. Sva qvað
æinarr .

Samlæitvm ravð svæita
slæit þru gera bæitvr
fætz arnar matr iarnvm
iarnsþxvm grþn faxa.

Ok sæm her .

Þru drækkv vndárn
ylgr fær af hrævm sylg
opt ryðr vlfr kæpt
ari gætr verð þar.

Sva qvað þjóðolfr .

Sægjövndvm flo sagna
snotar vlfr at moti
i gæmlis ham gþmlvm
glamma ó fyrs skþmmv.

Ok sæm her ær qveðit .

Hreggskornis vil æk handa
halæitan miþð vanda.

Ok ænn sæm skvli qvað .

Vaki æk þat ær vel læiz æika
viðis áðr ok siþan
greppr hlyðir þvi góðv
gallopnis væl spialli.

¹) *literis rubris.*

